

คำกราบพระรัตนตรัย

อระระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

(กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, ธัมมัง นะมัสสามิ.

(กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิ.

(กราบ)

คำทำวัตรเช้า

ยะยัมหะ โข มะยัง ภะคะวันตัง สรรระณัง คะตา , อุททิสสะ
ปัพพะชิตา โย โน ภะคะวา สัตถา , ยัสสะ จะ มะยัง ภะคะวะโต
ธัมมัง โรเจมะ , อิมะหิ สักกาเรหิ ตัง ภะคะวันตัง สะสัทธัมมัง
สะสาวะกะสังฆัง อะภิปุชชะยามะ.

ปฐะปะนาคะณะมะการ

(นำ) หันทะทานิ มะยันตัง ภะคะวันตัง วาจาเย อะภิกายิตุง ปฐะปะนาคะ
ณะมะการัง กะโรมะ เส.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อระระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

(๓ จบ)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิตุง กะโรมะ เส.

โย โส ตะถาคะโต อระระหัง สัมมาสัมพุทโธ , วิชชาจะระณะ
สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู , อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา
เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวา , โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง

สะพรัหะกัง, สัสสะมะณะพรัหะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง
อะภิญญา สัจฉิกัตถา ปะเวเทสิ . โย รัมมัง เทเสสิ อาทิกัลยาณัง
มัชฌะกัลยาณัง ปะริโยสานะกัลยาณัง , สาดัง สะพะยัญชนะนัง
เกาะละปะริปุณณัง ปะริสุทฐัง พรัหะมะจะริยัง ปะกาเสสิ , ตะมะหัง
กะคะวันตัง อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง กะคะวันตัง สิระสา นะมามิ ฯ

(กราบ)

(นำ) หันทะ มะยัง รัมมาภิกุติง กะโรมะ เส.

โย โส สะวาภาโต กะคะวะตา รัมโม , สันทิฏฐิโก อะกาลิโก
เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ . ตะมะหัง
รัมมัง อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง รัมมัง สิระสา นะมามิ ฯ

(กราบ)

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิกุติง กะโรมะ เส.

โย โส สุปะฏิปันโน กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , อูชุปะฏิปันโน
กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สามีจิปะฏิปันโน กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , ยะทิทัง จัตตาริ
ปุริสะยูกานิ อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา , เอสะ กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ,
อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย , อะนุตตะรัง
ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ , ตะมะหัง สังฆัง อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง
สังฆัง สิระสา นะมามิ ฯ

(กราบ)

(นำ) หันทะ มะย้ง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ สั้งเวคะวัตถุ
ปะริทีปะกะปาฐัญจะ ภาณามะ เส.

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหังณะโว,
โยจันตะสุทฐัพพะระญาณะโลจะโน,
โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะมาตะโก,
วันทามิ พุทฐัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,
ธัมโม ปะทีโป วียะ ตัสสะ สัตถุโน,
โย มัคคะปากามะตะเกทะภินนะโก,
โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตตะทีปะโน,
วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,
สังโฆ สุเขตตาภะยะติเขตตะสัจญญิตโต,
โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพชะโก,
โลลัปปะหิโน อะริโย สุเมชะโส,
วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,
อิจเจวะเมกัันตะภิปุชะเนยยะกัง,
วัตถุตตะยััง วันทะยะตาภิสังขะตัง,
ปุญญััง มะยา ยััง มะมะ สัพพะพุทฺทะวา,
มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา,

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปันโน อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ,
ธัมโม จะ เทสิโต นียยานิโก อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก สัมโพชะคามิ
สุคะตัมปะเวทิตโต, มะยัันตัง ธัมมัง สุคั้วา เอวัง ชานามะ, ชาติปี ทุกขา
ชะราปี ทุกขา มะระณัมปี ทุกขัง , โสกะ ปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปา
ยาสาปี ทุกขา, อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ,

ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง , สังจิตเตนะ ปัญญาพานักขันธา
ทุกขา, เสยยะถิทัง, รูปูปาทานักขันโธ, เวทะนูปาทานักขันโธ,
สัจญญาพานักขันโธ, สังขารูปาทานักขันโธ, วิญญาณูปาทานักขันโธ,
เยสัง ปริญญาเย ธรรมะมาโน โส ณะคะวา , เอวัง พะหุลัง สาวะเก
วินเทติ. เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ ณะคะวะโส สาวะเกสุ อะนุสาสะนี ,
พะหุลา ปะวัตตะติ, รูปัง อะนิจัจัง, เวทะนา อะนิจจา, สัจญญา อะนิจจา,
สังขารา อะนิจจา, วิญญาณัง อะนิจัจัง, รูปัง อะนัตตา, เวทะนา อะนัตตา,
สัจญญาอะนัตตา, สังขารา อะนัตตา , วิญญาณัง อะนัตตา , สัพเพ
สังขารา อะนิจจา, สัพเพ ชัมมา อะนัตตาติ . เต มะยัง (สตรึว่า ตา
มะยัง) โอตินณามะหะชาตียา ชะรามะระณะ , โสเกหิ ปะริเทเวหิ
ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ , ทุกโข ตินณา ทุกขะปะเรตา ,
อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา
ปัญญาเยถาคีฯ

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ณะคะวันตัง อุททิสสะ อะระหันตัง
สัมมา-สัมพุทฺธัง, สัทธา อะคารัสมา อะนะการิยัง ปัพพะชิตา , ตัสมิ
ณะคะวะติ พรหมะจะริยัง จะรามะ . ภิกขุณัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา,
(สามเณรว่าสามเณรานัง) ตัง โน พรหมะจะริยัง , อิมัสสะ
เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยาเย สังวัตตะตุฯ

คฤหัสถ์ว่า จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ณะคะวันตัง สาระณัง คะตา ,
ชัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ , ตัสสะ ณะคะวะโต สาสะนัง , ยะถาสะติ
ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ, อะนุปะฏิปัชชามะ, สา สา โน ปะฏิปัตติ,
อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยาเย สังวัตตะตุฯ

ตั้งชะณิกะปัจจะเวกขณะปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง ตั้งชะณิกะปัจจะเวกขณะปาฐัง ภาณามะ เส.

ปะภูิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะภูิสเววามิ , ยาวะเทวะ สัตตัสสะ
ปะภูิมาทายะ, อุณหัสสะ ปะภูิมาทายะ , ทังสะมะกะสะวาตาทะปะสิริง
สะปะสัมผัสสานัง ปะภูิมาทายะ, ยาวะเทวะ หิริโกปิณะปะภูิจฉาทะนัตถัง.

ปะภูิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะภูิสเววามิ , เนวะ ทะวายะ นะ
มะทายะ นะ มัณฑะนายะ นะ วิญญะนายะ , ยาวะเทวะ อิมัสสะ
กายัสสะ ฐิตียา ยาปะนายะ วิหิงสุปะระติยา พรหมะจะรียานุกะทายะ ,
อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะภูิหังขามิ นะวัญจะ เวทะนัง นะ
อุปปาทะสสามิ, ยาค์รา จะ เม ภาวิสสันติ อะนะวัชชะตา จะ ภาสุวิหา
โรจาทิ ฯ

ปะภูิสังขา โยนิโส เสนาสะนัง ปะภูิสเววามิ , ยาวะเทวะ สัตตัสสะ
ปะภูิมาทายะ, อุณหัสสะ ปะภูิมาทายะ , ทังสะมะกะสะวาตาทะปะสิริง
สะปะสัมผัสสานัง ปะภูิมาทายะ , ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง
ปะภูิสัลลานารามัตถัง ฯ

ปะภูิสังขา โยนิโส คิถานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขารัง ปะภูิสเววามิ,
ยาวะเทวะ อุปันนัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนัง ปะภูิมาทายะ ,
อัปปายัชชะปะระมะตาทิ ฯ

ธาตุปัจจะเวกขณะปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง ธาตุ ปัจจะเวกขณะปาฐัง ภาณามะ เส.

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง จีวะรัง ,
ตะหุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ธาตุมัตตะโก นิสัสตโต นิชชีโว สุญญ,

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ จีวะรานิ อะชิจฺจนะนียานิ อิมัง ปุติกายัง ปัตฺวา ,
อะติวิยะ อะชิจฺจนะนียานิ ชายันติ.

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ชาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง
ปีณทะปาโต, ตะทุปะภฺญชะโก จะ ปุคคะโล ชาตุมัตตะโก นิสสัตโต
นิชชีโว สุญฺโญ, สัพโพ ปะนายัง ปีณทะปาโต อะชิจฺจนะนียโย อิมัง
ปุติกายัง ปัตฺวา, อะติวิยะ ชิจฺจนะนียโย ชายะติ.

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ชาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง
เสนาสะนัง, ตะทุปะภฺญชะโก จะ ปุคคะโล ชาตุมัตตะโก นิสสัตโต
นิชชีโว สุญฺโญ, สัพพานิ ปะนะ อิมานิ เสนาสะนานิ อะชิจฺจนะนีย
ยานิ อิมัง ปุติกายัง ปัตฺวา, อะติวิยะ อะชิจฺจนะนียานิ ชายันติ.

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ชาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง
คิลาณะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร, ตะทุปะภฺญชะโก จะ ปุคคะโล
ชาตุมัตตะโก นิสสัตโต นิชชีโว สุญฺโญ , สัพโพ ปะนายัง
คิลาณะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร, อะชิจฺจนะนียโย อิมัง ปุติกายัง
ปัตฺวา, อะติวิยะ ชิจฺจนะนียโย ชายะติ.

เจริญพรหมวิหาร ๔

อะหัง สุจิโต โหมิ, นิตทุกโข โหมิ, อะเวโร โหมิ, อภัยปัชฌโ
โหมิ, อะนีโฆ โหมิ, สุชีอิตตานัง ปะริหะรามิ.

สัพเพ สัตตา สุขิตา โหนตุ, สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ, สัพเพ
สัตตา อภัยปัชฌา โหนตุ, สัพเพ สัตตา อะนีฆา โหนตุ, สัพเพ
สัตตา สุขี อิตตานัง ปะริหะรันตุ, สัพเพ สัตตา สัพพะทุกขา ปะมุญฺจันตุ,
สัพเพ สัตตา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ, สัพเพ สัตตา กัมมัสสะกา

กัมมะทายาทา กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปะฏิสะระณา, ยังกัมมัง
กะริสสันติ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภาวิสสันติ.

สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุชะชีวิโน,
ขอให้สัตว์ทั้งหลาย อย่าได้มีเวรแก่กันและกัน จงเป็นผู้ดำรงชีพอยู่
เป็นสุขทุกเมื่อเทอญ ฯ

กะตัง ปุญญัง พะลัง มัยหัง สัพเพ ภากิ ภาวันตุ เต,
ขอให้สัตว์ทั้งหลาย จงได้เสวยผลบุญ ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญด้วยกาย
วาจา ใจ แล้วนี้เทอญ ฯ

ปัตติทานะกาธา

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสิณี,
ธูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง,
ตา รัมมะทานะเนนะ ภาวันตุ ปุชิตา,
โสตถิง กะโรนเตชะ วิหาระมัณฑะเล,
เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกกะโว,
สอารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา,
คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา,
สัปปาณะภูตา สุชิตา ภาวันตุ เต,
ชะลาพุชา เยปี จะ อัมมะสัมภะวา,
สังเสทะชาตา อะละโวปะปาติกา,
นียยานิกัง รัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต,
สัพเพปี ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยัง,

ฐาคู จิรัง สะตัง รัมโม รัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา
สังโม โหตุ สะมัคโควะ อตถายะ จะ หิตายะ จะ
อัมเห รักขะตุ สัทรัมโม สัพเพปิ รัมมะจาริโน
วุทฺติง สัมปาปุณเณยามะ รัมเม อะริยัปปะเวทิตะ.

ทະສະຣັມມະສຸຕຕະປາໄຊ

ทະສະ อิมะ ภิกขะเว รัมมา , ปัพพะชิตะนะ อะภินันท์
ปัจจะเวกขิตัพพา, ธรรมของผู้นับในพระศาสนา , ควรพิจารณาทุกวัน ๆ
๑๐ อย่างนี้ คือ.

๑. เวรัณณิขัมหิ อัจญฺปะคะโตติ, บัดนี้เรามีเพศต่างจากคฤหัสถ์แล้ว,
อาการกริยาใด ๆ ของสมณะ, เราต้องทำอาการกริยานั้น ๆ

๒. ประระปะฏิพัทฺธา เม ชีวิกาติ, การเลี้ยงชีวิตของเราเนื่องด้วยผู้อื่น,
เราควรทำตัวให้เขาเลี้ยงง่าย.

๓. อัญญโณ เม อากัปปโป กะระณียोติ , อาการกาย วาจาอย่างอื่น ,
ที่เราจะต้องทำให้ดีขึ้นไปกว่านี้ยังมีอยู่อีก มิใช่เพียงเท่านี้.

๔. กัจจิจ นุ โข เม อตฺตา สีละโต นะ อุปะวะทะตีติ , ตัวเราเอง
ติเตียนตัวเราเองโดยศีลได้หรือไม่.

๕. กัจจิจ นุ โข มัง อะนุวิจจะ วิญญู สะพรัหมะจารี สีละโต นะ
อุปะวะทันตีติ, ท่านผู้รู้ใคร่ควรแล้วติเตียนเราโดยศีลได้หรือไม่.

๖. สัพเพหิ เม ปิเยปิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโวติ , เราจะละ
เว้นเป็นต่าง ๆ ก็ว่าจะต้องพลัดพรากจากของรักของชอบใจทั้งหลายทั้ง
ปวง.

๗. กัมมัสสะโกมฺหิ กัมมะทายาทิ กัมมะโยนิ กัมมะพันธฺว กัมมะ
ปะภูติสะระโณ, ยัง กัมมัง กริสสามิ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา
ตัสสะ ทายาทิ ภาวิสสามิติ, เรามีกรรมเป็นของ ๆ คน, เป็นผู้รับผล
ของกรรม, มีกรรมเป็นกำเนิด, มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์, มีกรรมเป็นที่พึง
อาศัย, เราจักทำกรรมอันใดไว้, ดีหรือชั่ว, เราจะต้องเป็นผู้รับผลของ
กรรมนั้น.

๘. กะถัมภูตัสสะ เม รัตตินทิวา วิติปะตันตฺติ , วันคืนล่วงไป ๆ
บัดนี้ เราทำอะไรอยู่.

๙. กัจฉิ นุ โขหัง สุญญาคาเร อะภิระมามิติ , เรายินดีในที่สงัด
หรือไม่.

๑๐. อตฺถิ นุ โข เม อุตตะริมะนุสสะชัมมา , อะละมะริ
ยะญาณะทัสสะนะวิเสโส อะชิกะโต , โสหัง ปัจฉิเม กาลे สะพรัหมะ
จารีหิ, ปุญฺโฐ นะ มังกุ ภาวิสสามิติ,
คุณธรรมอันวิเศษ, โลกุตตรกุศล, เกิดมีในตนหรือไม่, ที่จะทำให้เรา
เป็นผู้ไม่เก้อเขิน, ในเวลาเพื่อนบรรพชิตถาม ในกาลภายหลัง.

อิเม โข ภิกขะเว ทะสะ ชัมมา, ธรรม ๑๐ ประการนี้.

ปัพพะชิตะนะ, อันบรรพชิต อะภินฺหัง ปัจจะเวกขิตัพพาติ, ควรพิจารณา
ทุกวัน ๆ อย่าได้ประมาทเถิด ๆ

ทำวัตรเย็น

(ผู้เป็นหัวหน้าว่าแต่ผู้เดียว)

ยะยัมพะ โข มะยัง ภาคะวันตัง สาระณัง คตะตา , อุททิสสะ
ปัพพะชิตา โย โน ภาคะวา สัตถา, ยัสสะ จะ มะยัง ภาคะวะโต ชัมมัง
โรเจมะ, อิมหิ สักกาเรหิ ตัง ภาคะวันตัง สะสัทชัมมัง สะสาวะกะสังฆัง
อะภิปุชชามะ.

ปัพพะภาคะนะมะการ

(นำ) หันทะทานิ มะยันตัง ภาคะวันตัง วาจาเย อะภิกายิตุง ปัพพะภาคะ
นะมะการัญญะจะ พุทธานุสสตีนะยัญญะจะ กะโรมะ เส.

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.

(๓ จบ)

ตัง โข ปะนะ ภาคะวังตัง เอวัง กัลลยาโณ กิตติสัทโท อพฺภุคคะโต ,
อิติปี โส ภาคะวา อระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ, วิชชาจะระณะสัมปັນโน
สุคะโต โลกะวิฑู , อะนุตตะโร ปุริสัทธัมมะสาระถิ สัตถา
เทวะมะนุสสานัง พุทฺโธ ภาคะวาติ.

(หยุดระลึกถึงคุณพระพุทฺธตามสมควร)

พุทฺธาภิกิตี

(นำ) หันทะ มะยัง พุทฺธาภิกิตีง กะโรมะ เส.

พุทฺธะวาระหันตะวะระตาทิกุณาภิกุตโต.

สุทฺธาภิกุณาณะกะรุณาหิ สะมาคะตฺตโต.

โพเชสิ โย สุชชะนะตัง กะมะลัง วะ สุโร.

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง.

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง	สระระณัง เขมะมุตตะมัง
ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง	วันทามิ ตัง สีเรนะหัง
พุทธัสสาหัสสิมิ <u>ทาโส</u> วะ	พุทโธ เม สามิกิสสะโร
พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	วิชาตา จะ หิตัสสะ เม
พุทธัสสาหัง นียยาเทมิ	สระวีรัญชีวิตัญจิทัง
<u>วันทันโตหัง</u> จะริสสามิ	พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง
นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง	พุทโธ เม สระระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	วัฑฒะยัง สัตถุ สาสะเน
พุทชัง เม <u>วันทะมานะ</u>	ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ
สัพเพปิ อันตะรายา เม	มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา.

(พึงหมอบกราบลงพร้อมกันว่า)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา,
 พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
 พุทโธ ปะฎีกคัณหะตุ อัจจะยันตัง,
 กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ,

(พืงนั่งคุกเข่าขึ้น)

(คำที่ขีดเส้นใต้ให้สตรีว่า ทาโส วะ, วันทันตีหัง, วันทะมานายะ)

ธัมมานุสสะติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.

สัฎฐากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม , สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิ ปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.

(นำ) หันทะ มะย้ง รัมมาภีคี่ตัง กะโรมะ เส.

สะวากขาตะตาทิกุณะโยคะวะเสณะ เสโย.

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกชะเกโท.

รัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี.

วันทามะหัง ตะมะหะรัง ะระรัมมะเมตัง.

รัมโม โย สัพพะปาณีนัง	สะระณัง เขมะมุตตะมัง
ทุติยานุสสะติฏฐานัง	วันทามิ ตัง สีเรนะหัง
รัมมัสสาหัสมิ <u>ทาโส</u> ะ	รัมโม เม สามิกิสสะโร
รัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา ะ	วิชาตา ะ หิตัสสะ เม
รัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ	สะรีรัญชีวิตัญจิทัง
<u>วันทันโตหัง</u> ะริสสามิ	รัมมัสเสวะ สุรัมมะตัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง	รัมโม เม สะระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	วัฑฒะยัง สัตถุ สาสะเน
รัมมัง เม <u>วันทะมานะ</u>	ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ
สัพเพปิ อันตะรายา เม	มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา.

(พึงหมอบกราบลงพร้อมกันว่า)

กาเยนะ วาจาเย ะ เจตะสา วา,
 รัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
 รัมโม ปะฎีกคัณหะตุ อัจจะยันตัง,
 กาลันตะเร สังวะริตุง ะ รัมเม,

(พึงนั่งคุกเข่าขึ้น)

(คำที่ขีดเส้นใต้ให้สตรีว่า ทาโส ะ, วันทันตีหัง, วันทะมานายะ)

สังฆานุสตะติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆานุสตะตินะยัง กะโรมะ เส.

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , อุชุปะฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สามิจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ
อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , อาหุเนยโย
ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย , อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง
โลกัสสาติ.

สังฆากิคีติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆากิคีติง กะโรมะ เส.

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาทิยุตโต.

โยภุจฺจัพพิโช อะริยะปุคคะละสังคะเสฏฺฐโฐ.

สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต.

วันทามะหัง ตะมะรียานะ กะณัง สุสุทฺธัง.

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง	สระระณัง เขมะมุตตะมัง
ตะตียานุสตะติฏฺฐานัง	วันทามิ ตัง สีเรนะหัง
สังฆัสสะหัสสิมิ <u>ทาโส</u> วะ	สังโฆ เม สามิกิสสะโร
สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	วิชาตา จะ หิตัสสะ เม
สังฆัสสะหัง นิยยาเทมิ	สระริรัญชีวิตฺถุจิทัง
<u>วันทันโต</u> หัง จะรัสสามิ	สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง
นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง	สังโฆ เม สระระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	วัฑฒะยัง สัตถุ สาสะเน
สังฆัง เม <u>วันทามาเนนะ</u>	ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ

อัมชะ มะยา อะปัจจะเวกจิตฺวา ยัง เสนาสะนัง ปะริภุคฺตัง ,
ตั้ง ยาวะเทวะ สีสัสสะ ปะภูมิตายะ, อุณ्हัสสะ ปะภูมิตายะ, ทังสะมะ
กะสะวาตาคะปะสิริงสะปะ-สัมผัสสานัง ปะภูมิตายะ , ยาวะเทวะ
อุตุปะริสสะยะวิโนทะนังปะภูสิลลานารามัตถัง.

อัมชะ มะยา อะปัจจะเวกจิตฺวา โย คิลานะปัจจะยะเภสัชชา
ปะริกาโร ปะริภุคฺโต, โส ยาวะเทวะ อุปปันนानัง เวยาพาธิกานัง
เวทะนานัง ปะภูมิตายะ, อัปปายัชฌะปะระมะตยาตี.

อะภินหะปัจจะเวกชะณะปาฐะ (แปล)

(นำ) หันทะ มะยัง อะภินหะปัจจะเวกชะณะปาฐัง ภาณามะ เส.
ชะราชัมโมมหิ ชะรัง อะนะตีโต,

เรามีความแก่เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้.

พฺยาธัมโมมหิ พฺยาธิง อะนะตีโต,

เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้.

มะระณะชัมโมมหิ มะระณัง อะนะตีโต,

เรามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้.

สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโว,

เราจะละเว้นเป็นต่าง ๆ คือว่าจะต้องพลัดพรากจากของรักของเจริญใจ
ทั้งหลายทั้งปวง.

กัมมัสสะโกมหิ กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ
กัมมะปะภูสิสะระโณ, เรามีกรรมเป็นของ ๆ ตน , เป็นผู้รับผลของกรรม,
มีกรรมเป็นกำเนิด, มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์, มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย.

ยัง กัมมัง กะริสสามิ กัลยาณัง วาปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาโท
ภะวิสสามิ, เราจะทำกรรมอันใดไว้ ดีหรือชั่ว เราจะต้องเป็นผู้รับผลของ
กรรมนั้น.

เอวัง อัมเหหิ อะภิน्हัง ปัจจะเวกขิตัพพัง, เราทั้งหลายควร
พิจารณาเนื่อง ๆ อย่างนี้แล.

เจริญกายะคะตาสะติกรรมฐานโดยสังเขป

อะยัง โข เม กาโย,	กายของเรานี้แล.
อุทัง ปาทะตะลา,	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา.
อะโธเกสะมัตตะกา,	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป.
ตะจะปะริยังโตะ,	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุครอบ.
ปุโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน,	เต็มไปด้วยของไม่สะอาด
	มีประการต่าง ๆ
อตฺถิ อิมัสสิมิง กาเย,	มีอยู่ในกายนี้.
เกสา คือผมทั้งหลาย	โลมา คือขนทั้งหลาย
นะขา คือเล็บทั้งหลาย	ทันตา คือฟันทั้งหลาย
ตะโจ คือหนัง	มังสัง คือเนื้อ
นะหารู คือเอ็นทั้งหลาย	อัญฐี คือกระดูกทั้งหลาย
อัญฐิมิถุชัง เยื่อในกระดูก	วักกัง ม้าม
หะทะยัง หัวใจ	ยะกะนัง ตับ
กิโลมะกัง พังผืด	ปีหะกัง ไต
ปิปผาสัง ปอด	อันตัง ใสใหญ่
อันตะตุณฺณัง ใส่น้อย	อุทะริยัง อาหารใหม่

กะรีลัง	อาหารเก่า	มัตถเก	มัตถะลุงคัง	เยื่อในสมอง
ปีตตัง	น้ำดี	เสมหัง	น้ำเสลด	
ปุพโพ	น้ำเหลือง	โลหิตัง	น้ำเลือด	
เสโท	น้ำเหลือง	เมโท	น้ำมันข้น	
อัสสุ	น้ำตา	วสา	น้ำมันเหลว	
เขโพ	น้ำลาย	สิงฆานิกา	น้ำมูก	
ละสิกา	น้ำไขข้อ	มุตตัง	น้ำมูตร	

เอวะมะยัง เม กาโย,
อุทธัง ปาทะตะลา,
อะโร เกสะมัตถะกา,
ตะจะปะริยันโต,
ปุโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน,
กายของเราเป็นอย่างนี้.
เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา.
เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป.
มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุครอบ.
เต็มไปด้วยของไม่สะอาด
มีประการต่าง ๆ อย่างนี้แล.

พรหมวิหารพรณา (แปล)

(นำ) หันทะ มะยัง พรหมะวิหาระณะระณัง กะโรมะ เส.
(เมตตา) สัพเพ สัตตา, สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง.
อะเวรา โหนตุ, จงเป็นผู้ไม่มีเวรเกิด.
อัปฺยาปัชฌา โหนตุ, จงเป็นผู้ไม่เบียดเบียนกันเกิด.
อะนีฆา โหนตุ, จงเป็นผู้ไม่มีทุกข์กาย ทุกข์ใจเกิด.
สุจี อตฺตานัง ปะริหะรันตุ, จงเป็นผู้มีสุขรักษาทนเกิด.
(กรุณา) สัพเพ สัตตา, สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง.

อาจะริยูปะการา จะ	มาตาปีตา จะญาตะกา
ปิยะมะมั่ง สุริโย จันทิมา ราชา	คุณะวันตา นะราปี จะ
พรหมะมารา จะ อินทา จะ	โลกะปาลา จะ เทวะตา
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ	มัชฌัตตา เวกาปี จะ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ	บุญญานิ ปะกะตานิ เม
สุขัง จะ ติวริชัง เทนตุ	จิปปัง ปาเปละ โวมะตั้ง
อิมินา บุญญะกัมเมนะ	อิมินา อุทิสเสนะ จะ
จิปปาหัง สุละเภ เจวะ	ตัมหุปาทานะ เลทะนัง
เย สันตानเน หินา รัมมา	ยาวะ นิพพานะโต มะมั่ง
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ	ยัตถะ ชาโต ภาเว ภาเว
อุชฺฐจิตตั้ง สะติปัญญา	สัลเลโข วิริยัมหิโน
มารา ละภันตุ โนกาตั้ง	กาตุญจะ วิริเยสุ เม
พุทธาทีปะวะโร นาโถ	รัมโม นาโถ ะรุตตะโม
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ	ตั้งโถม นาโถตตะโร มะมั่ง
เตโธตตะมานุภาเวนะ	มาโรกาตั้ง ละภันตุ มา.

ปัตติทานะกาถา (แปล)

บุญญัสสีทานิ กะตัสสะ ยานัญญานิ กะตานิ เม
 เตะสัจจะ ภาคิโน โหนตุ สัตตานันตาปปะมาณะกา,
 ขอสัตว์ทั้งหลายไม่มีที่สุดไม่มีประมาณ, จงเป็นผู้มีส่วนแห่งบุญที่
 ข้าพเจ้าได้ทำในบัดนี้, แลแห่งบุญทั้งหลายอื่นที่ข้าพเจ้าได้ทำแล้ว
 เย ปิยา คุณะวันตา จะ, คือ ชนเหล่าใด เป็นที่รักผู้มีคุณ

มัชหัง มาตาปีตาทะโย, มีมารดาและบิดาของข้าพเจ้า เป็นต้น
ทิฏฐา เม จาปะยะทิฏฐา วา, ที่ข้าพเจ้าได้เห็นหรือแม่ไม่เห็น
อัญญู มัชฌัตตะเวรีโน สัตตา ติฏฐัญญูติ โลกัสสิมิง,

แลสัตว์ทั้งหลายที่เป็นกลาง และมีเวรกันตั้งอยู่ในโลก

เตภุมมา จะตุโยนิกา, เกิดในภุมิ ๓ เกิดในกำเนิด ๔
ปัญเจกะจะตุโวการา, มีขันธ ๕ แลขันธ ๑ แลขันธ ๔
สังสะรันตา ภาวาระเว, ท่องเที่ยวอยู่ในภพน้อยแลภพใหญ่
ญัตถัง เย ปัตติทานัมเม, สัตว์เหล่าใดทราบการให้ส่วนบุญของ
ข้าพเจ้าแล้ว

อะนุโมทันตุ เต สะยัง, ขอสัตว์เหล่านั้น จงอนุโมทนาเองเถิด
เย จิมัง นัปปะชานันติ, ก็สัตว์เหล่าใดยอมไม่ทราบการให้ส่วน
แห่งบุญของข้าพเจ้านี้

เทวา เตสัง นิเวทะยุง, ขอเทพทั้งหลาย พึงแจ้งแก่สัตว์เหล่านั้น
มะยา ทินนานะ ปุญญานัง อะนุโมทะนะเหตุนา,

เพราะเหตุ คืออนุโมทนาบุญทั้งหลายที่ข้าพเจ้าให้แล้ว

สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุชะชีวิโน,
ขอให้สัตว์ทั้งปวง จงอย่ามีเวร อยู่เป็นสุขเสมอเถิด
เขม্পปะทัณจะ ปัปปอนตุ, แลจงถึงทางอันเกษมเถิด
เตสาสา สิขณะตัง สุภา, ขอความหวังอันดีของสัตว์เหล่านั้น
จงสำเร็จเทอญ.

พระคาถาชินบัญชร

ชยะสาสะนาคะตา พุทธา	เซตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง	เย ปิวิงสุ นระราสะภา
คัณ्हัง กะราทะโย พุทธา	อัญฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติภูจฺจिता มัยหัง	มัตตะเก เต มุณิสสะรา
สีเส ปะติภูจฺจิตโต มัยหัง	พุทโธ ชัมโม ทะวิโรจะเน
สังโฆ ปะติภูจฺจิตโต มัยหัง	อุเร สัพพะคุณากะโร
หะทะเย เม อะนุรุทโธ	สารีปุตโต จะ ทักขิณ
โกณฑัญญโณ ปิภูจฺจิกัคสัง	โมคคัลลานโจะ วามาเก
ทักขิณ สะวะเน มัยหัง	อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม	อุภาสุง วา มะโสตะเก
เกสันเต ปิภูจฺจิกัคสัง	สุริโยวะ ปะภังกะโร
นินนโน สิริสัมปันโน	โสภิตโต มุณีปุงกะโว
กุมาระกัสสะโป เถโร	มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง	ปะติภูจฺจาสี คุณากะโร
ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ	อุปาตี นันทะสีวะลี
เถรา ปัญฺจะ อิม ชาตา	นะลาญเฑ ติละกา มะมะ
เสสาสี่ติ มะหาเถรา	วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสี่ติ มะหาเถรา	ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ	อังกะมัคเคสุ สัณฐิตา
ระตะนัง ปุระโต อาสี	ทักขิณ เมตตะสุตตะกััง
ระชัคกััง ปัจฉะโต อาสี	วาเม อังคุลิมานะกััง
ขันธะโมระปะริตตัญจะ	อาภูวานาญฺชิสสุตตะกััง

อากาศ ณะทะนัง อาลี	เสสา ปาการะสังฐิตา
ชีนา นานาพะละสังยุตตา	สัตตะ ปาการะลังกะตา
วาทาปีตาทิสัญชาตา	พาหิรัชฌัตตูปัทวา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ	อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ	สะทา สัมพุทชะปัญชะเร
ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ	วิหะรันตัง มะหิตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ	เต มะหาปุริสาสะกา

อิจเจวะมันโต สุกุตโต สุรักโข

ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว

ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ

สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย

สัทธัมมานุภาวะปาติโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติ. ฯ

คำสวดปาระมี 30 ทัส

๑. ทานะปาระมีสัมปันโน, ทานะอุปะปาระมีสัมปันโน, ทานะปะระมัตตะ-
ปาระมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี
สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา ฯ
๒. สีละปาระมีสัมปันโน, สีละอุปะปาระมีสัมปันโน, สีละปะระมัตตะ-
ปาระมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี
สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา ฯ

๓. เนกขัมมะปาละมีสัมปันโน, เนกขัมมะอุปะปาละมีสัมปันโน,
เนกขัมมะปะระมัตตะปาละมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา
อุเปกขา ปาละมีสัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา ฯ
๔. ปัญญาปาละมีสัมปันโน, ปัญญาอุปะปาละมีสัมปันโน, ปัญญา-
ปะระมัตตะปาละมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา -
ปาละมีสัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา ฯ
๕. วิริยะปาละมีสัมปันโน, วิริยะอุปะปาละมีสัมปันโน, วิริยะปะระมัตตะ-
ปาละมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาละมี
สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา ฯ
๖. ขันตีปาละมีสัมปันโน, ขันตีอุปะปาละมีสัมปันโน, ขันตีปะระมัตตะ-
ปาละมีสัมปันโน เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาละมีสัมปันโน
อิติปิโส ภะคะวา ฯ
๗. สัจจะปาละมีสัมปันโน, สัจจะอุปะปาละมีสัมปันโน, สัจจะปะระมัตตะ
ปาละมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาละมี
สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา ฯ
๘. อะริฎฐานะปาละมีสัมปันโน, อะริฎฐานะอุปะปาละมีสัมปันโน,
อะริฎฐานะปะระมัตตะปาละ มีสัมปันโน , เมตตาไมตรี กะรุณา
มุทิตา อุเปกขาปาละมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา ฯ
๙. เมตตาปาละมีสัมปันโน, เมตตาอุปะปาละมีสัมปันโน, เมตตา-
ปะระมัตตะปาละมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา -
ปาละมีสัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา ฯ

๑๐. อุเปกขาปาระมีสัมปันโน, อุเปกขาอุปะปาระมีสัมปันโน, อุเปกขา
ปะระมัตตะปาระมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา
ปาระมีสัมปันโน อิติปิโส ภาคะวา ฯ
๑๑. ทะสะปาระมีสัมปันโน, ทะสะอุปะปาระมีสัมปันโน, ทะสะ-
ปะระมัตตะปาระมีสัมปันโน, เมตตาไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา -
ปาระมีสัมปันโน อิติปิโส ภาคะวา ฯ

พระคาถาป้องกันภัยทั้งสิบทิศ
(ของท่านพระอาจารย์ฝั้น อาจาโร)

๑. บูระพารัสมิง พระพุททะคุณัง บูระ พะพารัสมิง พระธัมเมตัง
บูระพารัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักษันตุ สุรักษันตุ ฯ

๒. อาคะเนยัรสมิง พระพุททะคุณัง อาคะ เนยัรสมิง พระธัมเมตัง
อาคะเนยัรสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะ
ทุกข์ สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร
วิวัณชัยเย สัพพะ ชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักษันตุ สุรักษันตุ ฯ

๓. ทักขิณรสมิง พระพุททะคุณัง ทักขิณรสมิง พระธัมเมตัง
ทักขิณรสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักษันตุ สุรักษันตุ ฯ

๔. พระตรีสัมมิง พระพุทธรูปคณัง พระตรีสัมมิง พระธัมเมตัง
พระตรีสัมมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณฺชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์ เสนียคัจญฺไร วิวัณฺชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๕. ปัจจิมรัสมิง พระพุทธรูปคณัง ปัจจิมรัสมิง พระธัมเมตัง
ปัจจิมรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณฺชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์ เสนียคัจญฺไร วิวัณฺชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๖. พายัปรัสมิง พระพุทธรูปคณัง พายัปรัสมิง พระธัมเมตัง
พายัปรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณฺชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์ เสนียคัจญฺไร วิวัณฺชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๗. อุครรัสมิง พระพุทธรูปคณัง อุครรัสมิง พระธัมเมตัง
อุครรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณฺชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์ เสนียคัจญฺไร วิวัณฺชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๘. อีสานรัสมิง พระพุทธรูปคณัง อีสานรัสมิง พระธัมเมตัง
อีสานรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณฺชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภย สัพพะเคราะห์ เสนียคัจญฺไร วิวัณฺชัยเย
สัพพะชะนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๙. อากาสรรัสมิง พระพุทธรูปคณัง อากาสรรัสมิง พระธัมเมตัง
อากาสรรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณฺชัยเย สัพพะทุกขั

สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวิญชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๑๐. ปะฐะวีรัสมิง พระพุทธรูปคณัง ปะฐะวีรัสมิง พระธัมเมตัง
ปะฐะวีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกจะโรคะภะยัง วิวิญชัยเย สัพพะทุกขั
สัพพะโสภ สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวิญชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

๑๑. อิมัสมิง มงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิจึงมาเป็นกำแพง
แก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอาณาเขต, ราชะเสมา
นา เขตเต สะมันตา, สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะธัมมะปัจเจกะ
พุทธะ สังฆะชาละปะริกเขตเต, รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

บทสวดมนต์ย่อประจำวัดหนองสรวง

ชุมนุมเทวดา

สะมันตา จักกะวาฬสุ อัครัจฉันตุ เทวะตา
สัทธัมมัง มุนิราชัสสะ สุณันตุ สักคะโมกขะทั้ง
สักเค กาเม จะ รูเป คิริติชะระตะเถ จันตะติกเข วิมานะ , ทีเป รัฎฐะ จะ
คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคะหวัดถุมหิ เขตเต , ภูมมา จายันตุ เทวา
ชะละละละวิสะเม ยักกะคันธัพพะนาคา, ตัญญันตา สันติเก ยัง มุนิวะระ
วะจะนัง สาชะโว เม สุณันตุ.ฯ

พุทธะทัสสะนะกาโล อะยัมภะทันตา,
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา,

สังฆะปะยิริฐาสะนะกาโล อะยัมภะทันตา.๑

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

พุทฺธิยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

พุทฺธิยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

พุทฺธิยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตตะติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

สัมพุทฺธเ อัญญะวิสัจจะ

ปัญจะสะตะสะหัสสานิ

เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ

นะมะการานุกาเวนะ

อะเนกา อันตะรายาปี

สัมพุทฺธเ ปัญจะปัญญาสัจจะ

ทะสะสะตะสะหัสสานิ

เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ

ท้าวทะสัจจะ สะหัสสะเก

นะ मामิ สิระสา อะหัง

อาทะเรนะ นะ मामิหัง

หันตะวา สัพเพ อุปัตทะเว

วินัสสันตุ อะเสสะโต.

จะตุวิสะติ สะหัสสะเก

นะ मामิ สิระสา อะหัง

อาทะเรนะ นะ मामิหัง

นะมะการานุภาเวนะ

อะเนกา อันตะรายาปี

สัมพุทฺธะ นะวุตตะระสะเต

วิสะติสะตะสะหังสทานิ

เตสัง รัมมัญจะ สังฆัญจะ

นะมะการานุภาเวนะ

อะเนกา อันตะรายาปี

หั้นตะวา สัพเพ อุปัททะเว

วินัสสันตุ อะเสสะโต.

อัญญะจัตตาฬิสะสะหังสะเก

นะ मामิ สิริสะสา อะหัง

อาทะเรนะ นะ मामิหัง

หั้นตะวา สัพเพ อุปัททะเว

วินัสสันตุ อะเสสะโต.

มะหาการุณิโก นาโถ

ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

มะหาการุณิโก นาโถ

ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

มะหาการุณิโก นาโถ

ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

อิตถายะ สัพพะปาณินัง

ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง

มา โหนตุ สัพพุปัททะวา.

หิตายะ สัพพะปาณินัง

ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง

มา โหนตุ สัพพุปัททะวา.

สุขายะ สัพพะปาณินัง

ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง

มา โหนตุ สัพพุปัททะวา.

นะมะการะสีททิกาธา

โย จักขุมา โมะหะมะลาปะกัฏฐุ

สามังวะ พุทฺโธ สุคะโต วิมุตโต

มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต

ปาเปสี เขม้ง ชะนะตัง วินัยยัง.
พุทชัง วรรณตัง สิริระสา นะมามิ
โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ
คันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหนตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.
ธัมโม ะโซ โย ะวิยะ ตัสสะ สัตถุ
ทัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทธีมคัง
นียยานิโก ธัมมะระรัสสะ ฐาโร
สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณโณ.
ธัมมัง วรรณตัง สิริระสา นะมามิ
โมหัพพะทาลัง อุปะสันตะทาหัง
คันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหนตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.
สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย
โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะเซตา
สันโต ะยัง สันตินิโยชะโก จะ
สัวกขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติ.
ธังฆัง วรรณตัง สิริระสา นะมามิ
พุทธานุพุทชัง ะมะสะตีละทิฏฐัง
คันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหนตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.๑

นะโมการะอัญฐะกัง

นะโม อระหะโตะ สัมมา	สัมพุทฺธัสสะ มะเหสีโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ	สํวากขาตัสเสวะ เตนิระ
นะโม มะหาสังฆัสสาปี	วิสุทฺธะสีละทิฏฐิโน
นะโม โอมัตถ์ยารัทฺธัสสะ	ระตะนัตตะยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตีตัสสะ	ตัสสะ วัตถุตตะยัสสะปี
นะโมการัปปะภาเวนะ	วิกัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโมการานุภาเวนะ	สุวัตถิ โหนตุ สัพพะทา
นะโมการัสสะ เตเชนะ	วิธิมหิ โหมิ เตชะวา.ฯ

มั่งคะละสุตตะคาถา

อะเสวะนา จะ พาลานัง	ป้ณทิตานัญจะ เสวะนา
ปุชา จะ ปุชะนียานัง	เอตัมมั่งคะละมุตตะมั่ง.
ปะฏิฐุปะเทสะวาโส จะ	ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ	เอตัมมั่งคะละมุตตะมั่ง.
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ	วินะโย จะ สุสิกขิโต
สุภาสิตา จะ ยา วาจา	เอตัมมั่งคะละมุตตะมั่ง.
มาตาปีตุอุปัฏฐานัง	ปุตตะทาร์ธัสสะ สังกะโห
อะนากุลา จะ กัมมันตา	เอตัมมั่งคะละมุตตะมั่ง.
ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ	ญาคะกานัญจะ สังกะโห
อะนะวัชชานิ กัมมานิ	เอตัมมั่งคะละมุตตะมั่ง.
อาระตี วีระตี ปาปา	มัจชะปาณา จะ สัญญะโม
อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ	เอตัมมั่งคะละมุตตะมั่ง.

การะโว จะ นิวาโต จะ	สันทุณฐิ จะ กะตัญญตา
กาเลนะ ชัมมัสสะวะนัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา	สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ ชัมมะสากัจฉา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
ตะโป จะ พรหมะจะริยัญจะ	อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
นิพพานะสังนิกิริยา จะ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
มุณฐัสสะ โลกะชัมเมหิ	จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมมัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
เอตาทิสานิ กัตถวานะ	สัพพัตถะมะปะราชาชิตา
สัพพัตถะ โสตถิง กัจฉันติ	ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ.๗

ระตะนะสุดตะกาถา

ยังกัญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
 สักเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
 นะโน สะมัง อตถิ ตะถาคะเตนะ
 อิทัมปี พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
 จะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
 ยะทัชฌะคา สักยะมุณี สะมาหิโต
 นะ เตนะ ชัมเมนะ สะมัตถิ กิณฺณิ
 อิทัมปี ชัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
 ยัมพุทเธเสฏโฐ ปะริวัณณะยิ สุจิง

สมาธิมานันตะริกัณฺฑะมาหุ
สมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ สัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
เย ปุคคะลา อัญฺฐะ สะตังปะสัตถา
จัตตาริ เอตานิ ยุกานิ โหติ
เต ทักขิณฺเอยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินานิ มะหัพพะลาณี
อิทัมปิ สัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
เย สุปะยุตฺตา มะนะสา ทัพเพนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยฺหะ
ลัทธา มุธา นิพพุตัง ภูญชะมานา
อิทัมปิ สัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
จีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภาวะสัมิง
เต จีณะพีชา อะวิรุพฺพินันทา
นิพพันฺติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.ฯ

ชั้นระประริตตะคาถา

วิรุปักเขหิ เม เมตตัง	เมตตัง เอรापะเถหิ เม
ฉัพฺยาปุตเต หิ เม เมตตัง	เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง	เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง	เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ	มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ	มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา	สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัทธานิ ปัสสันตุ	มา กัญฺจิ ปาปะมาคะมา

อัมปะมาโณ พุทฺโธ , อัมปะมาโณ รัมโม , อัมปะมาโณ สังโฆ ,
 ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ , อะหิ วิจฺจิกา สะตะปาที อุณณานาภี
 สะระพฺมุ สุกิภา , กะตา เม รักษา กะตา เม ประริตตา , ปะฎิกกะมันตุ
 ภูตานิ , โสหัง นะโม ะกะวะโตะ , นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทฺธานัง .

อิติปิ โส ะกะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ , วิชชาจะระณะ-
 สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู , อะนุตตะโร ปุริสะทมมะสาระถิ สัตถา
 เทวะมะนุสสานัง พุทฺโธ ะกะวะติ . สัวกขาโต ะกะวะตา รัมโม ,
 สันทิฏฺฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก , โอปะนะยิโก ปังจัตตัง เวทิตฺัพโพ
 วิญญูหิตฺติ . สุปะฏิปันโน ะกะวะโตะ สาวะกะสังโฆ , อุชุปะฏิปันโน
 ะกะวะโตะ สาวะกะสังโฆ , ญายะปะฏิปันโน ะกะวะโตะ สาวะกะสังโฆ ,
 สามีจิปะฏิปันโน ะกะวะโตะ สาวะกะสังโฆ , ยะทิทัง จัตตาริ
 ปุริสะยูกานิ อัญฺฐะ ปุริสะปุคคะลา , เอสะ ะกะวะโตะ สาวะกะสังโฆ ,
 อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญฺชชะลิกะระณียโย , อะนุตตะรัง
 ปุณฺณุกฺกเขตตัง โลกัสสาติ . ๗

วัฏฏะกะปะริตตัง

อตฺถิ โลกํ สีละकुโณ	สัจจํ โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ	สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
อาวัชชิตฺว่า รัมมะพะลัง	สระริตฺว่า ปุพพะเก ชิเน
สัจจะพะละมะวัสสาเย	สัจจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปักขา อะปิตตานัง	สันติ ปาธา อะวัญจะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา	ชาตาเวทะ ปะฎีกกะมะ
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง	มะหาปັชชะลิตฺ สิจิ
วัชเชสิ โสพะสะ กะรีสานิ	อุทะกัง ปิตฺว่า ยะถา สิจิ
สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ	เอสา เม สัจจะปาละมีติ.๑

กะระณียะเมตตะสุตตัง

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ	ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
ลักโก อุชฺ จะ สุหุชฺ จะ	สุวะโจ จัสสะ มุฑฺ อะนะติมานิ
สันตุสสะโก จะ สุกะโร จะ	อัมปะกัจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ	อัมปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ
นะ จะ ชุททัง สะมาจะเร กิญจิ	เยนะ วิญญฺ ปะเร อุปะวะเทยฺยุง
สุจินโน วา เขมิโน โหนตุ	สัพเพ สัตตา ภาวันตุ สุจิตฺตตา
เย เกจิ ปาณะภูตฺตติ	ตะสา วา ถาวะราวา อะนะวะเสสา
ทีฆา วา เย มะหันทา วา	มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถุลา
ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา	เย จะทฺูเร วะสันติ อะวิทฺูเร
ภูตา วา สัมภะเวสี วา	สัพเพ สัตตา ภาวันตุ สุจิตฺตตา

นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพละ
พฺยาโรสะนา ปะฐิมะสัจญญา
มาตา ยะถา นียัง ปุตตัง
เอวัมปี สัพพะภูเตสุ
เมตตัญจะ สัพพะโลกัสสัมมิง
อุทซัง อะโธ จะ ติริยัญจะ
ติฏฐัญจะรัง นิสินโนวา
เอตัง สะติง อะธิฏฐะยยะ
ทิฏฐัญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา
กาเมสุ วินยยะ เครััง

นาติมัญญะเถ กัตถะจิ นัง กิณฺณิ
นาณฺณะมัญญัสสะ ทุกขะมิจฺเจยยะ
อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อะสัมพาซัง อะเวรัง อะสะปะตตัง
สะยาโนวา ยาวะตัสสะวิคะตะมิทโธ
พรัหมะเมตตังวิหารัง อิระมาหุ
ทัสสะเนนะ สัมปันโน
นะหิ ชาตุ กัปปะเสยยัง ปุณะเรตีติ.

อาฏานาฏิยะปะริตตัง

วิปัสติสสะ นะมัตถุ
ลิจิสสะปี นะมัตถุ
เวสสะภุสสะ นะมัตถุ
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ
อังกีระสัสสะ นะมัตถุ
โย อิมัง รัมมะมะเทเสติ
เย จาปี นิพพุตา โลก
เต ชะนา อะปิสุณา

จักขุมนตัสสะ สิริมะโต
สัพพะภูตานุกัมปิโน
นะหาตะกัสสะ ตะปัสติโน
มาระเสนปปะมัททิโน
พราหะณะสสะ วุสิมะโต
วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
สัถยะปุตตัสสะ สิริมะโต
สัพพะทุกขาปะนุทะนัง
ยะถาภูตัง วิปัสติสุง
มะหันตา วีตะสาระทา

หิตัง เทวะมนุสสานัง ยัง มะมัสสันติ โคตะมัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วิตะสาระทัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทชัง วันทามะ โคตะมันติ.

อังกุलिมาละประริตตัง

ยะโตหัง ะกะคินิ ะริยาเย ชาติยา ชาโต , นาภิชานามิ สัจฺจิจจะ
ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา , เตะนะ สัจฺเจนะ โสตถิ เต โหนตุ
โสตถิ คัมภัสสะ.

โพชฌังโค สะติสังขาโต ชัมมานัง วิจะโย ตะธา
วิริยัมปิติปัสสัทธิ โพชฌังคา จะ ตะธาปะเร
สะมาธูปะกขะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทัสสินา
มุณีนา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุลีกะตา
สังวัตตันติ อภิญญาเย นิพพานายะ จะ โพธิยา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหนตุ สัพพะทา.

เอกัสมิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง
คิลาเน ทุกขิเต ทิสฺวา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ
เต จะ ตัง ะภินันทิตฺวา ไรคา มุจฺจิงสุ ตังขิณ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหนตุ สัพพะทา.

เอกะทา ชัมมะราชาปี เกลัญญะนาภิปิโต
จุนทัตถะเรนะ ตัญญะวะ ะณะปะตฺวานะ สาทะรัง
สัมโมทิตฺวา จะ อาพาทา ตัมหา วุฏฐาสิ ฐานะโส
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหนตุ สัพพะทา.

ปะหีนา เต จะ อาพาธา ตินณันนัมปิ มะเหลสีนัง
มัคคาหะตะกิเลสา วะ ปัตตานุปัตติธัมมะตัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.

โมระปะริตตัง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวันโน ปะฐะวีปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวันณัง ปะฐะวีปปะภาสัง
ตะยัชชะ कुตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง
เย พราหมะณา เวทะकु สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัตถวา โมโร จะระติ เอสะนา.
อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวันโน ปะฐะวีปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวันณัง ปะฐะวีปปะภาสัง
ตะยัชชะ कुตตา วิหะเรมุ รัตติง
เย พราหมะณา เวทะकु สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัตถวา โมโร วาสะมะกัปปะยิต्ธิ.

อะระหะยะปะริตตัง

ยันทูนนิमितตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุกัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปีนัง อะกันตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ.
ยันทูนนิमितตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุกัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปีนัง อะกันตัง
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ.
ยันทูนนิमितตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุกัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปีนัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ.

สักกัตถ์ว่า พุทธะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง	พุททะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ	ทุกขา วุปะสะเมนตุ เต.
สักกัตถ์ว่า ธัมมะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
ปะริพาหุปะสะมะนัง	ธัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ	ภะยา วุปะสะเมนตุ เต.
สักกัตถ์ว่า สังฆะระตะนัง	โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง	สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตูปัททะวา สัพเพ	โรคา วุปะสะเมนตุ เต.

เทวดาอุยะโยชนะนาคา

ทุกขัปปัตตา จะ นิตทุกขา	ภะยัปปัตตา จะ นิตภะยา
โสถัปปัตตา จะ นิสโสกา	โหนตุ สัพเพปิ ปาณินโน
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ	สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโนทนต์ุ	สัพพะสัมปัตตีสัทธา
ทานัง ทะทนต์ุ สัทธาเย	สีลัง รักขนต์ุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ	กัจฉนต์ุ เทวดาคะตา.
สัพเพ พุทธา พระลัปปัตตา	ปัจเจกานัญจะ ยัง พระลั
อะระหันตานิญจะ เตชะนะ	รักขัง พันธามิ สัพพะโส.
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขนต์ุ สัพพะเทวดา
สัพพะพุทธานุภาวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต.
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขนต์ุ สัพพะเทวดา
สัพพะธัมมานุภาวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต.
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขนต์ุ สัพพะเทวดา
สัพพะสังฆานุภาวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต.
นักขัตตะยักขะภูตานัง	ปาปคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสसानุภาวนะ	หันตฺวา เตสัง อุปัตทะเว.
นักขัตตะยักขะภูตานัง	ปาปคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสसानุภาวนะ	หันตฺวา เตสัง อุปัตทะเว.
นักขัตตะยักขะภูตานัง	ปาปคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสसानุภาวนะ	หันตฺวา เตสัง อุปัตทะเว.

ถวายเป็นพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ. (ว่า ๓ จบ)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ , วิชชาจะระณะ-
สัมปັນโน สุคะโต โลกะวิทู , อนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา
เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวะติ . สักขาโต ภะคะวะตา รัชมโ ,
สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก , โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ
วิญญูหิติ. สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , อุกุปะฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ , ะทิทั้ง
จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา , ะสะ ภะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกระณีโย ,
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.๑

พาหุง สะหัสสะมะภินิมิตตะสาวุรันตัง
คัมภะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิรัम्मะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ๑
มาราติเรกะมะภิชณิฉัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาพะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ๑
นาพาकिริง กะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวักคิฉักกะมะสะนีวะ สุทาทุณันตัง

เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทวารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังกุลิมาละวันตัง

อิทธิภิสังวะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

กัถวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินิยา
จิฏจาเย ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเณ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

สัจจัง วิหาเย มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปีตะมะนัง อะติอันธะภูตัง

ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุชัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต

อิทธิปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

ทูกคาหะทิฏฐิภุชะเคนะสุทักฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุททธิชุตติมิตฺธิพะกาภิธานัง

ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

เอตาปี พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะกาธา

โย วาจะโน ทินะทีเน สระระเต มะตันที
หิต์วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิกะเมยยะ นะโร สะปัญโญ.๑

มะหาการุณิกโก นาโถ	หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา	ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ
ชะยฺนโต โพธิยา มุเล	สํกัยานัง นันทิวาทณะโน
เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ	ชะยฺสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก	สีเส ปะฐะวีโปกกะเร
อะภิสเสเก สัพพะพุทธานัง	อํคกัปปัตโต ปะโมทะติฯ
สุณักขัตตัง สุขังคะลํ	สุปะภาตัง สุขุณฺณุตฺตัง
สุชะโร สุขุหุตโต จะ	สุยฺยัญฺจัน พรัหมะจาริสู
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง	วาจกัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง	ปะณิธิ เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตถวานะ	ละภันตฺตเถ ปะทักขิเณ.๑

อนุโมทนาวิธี

ยะถา วาริระหา ปุรา	ปะริปุเรนติ สาคะรัง
เอวะเมวะ อิตโต ทินนัง	เปตานิ อูปะกัปปะติ

อิฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง จิปปะเมวะ สะมิชณะตุ
สัพเพ ปุเรนตุ สังกัปปา จันโท ปิณฑะระโส ยะธา
มะณี โชติระโส ยะธา.๑

รับพร้อมกัน

สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภาวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุกุ ภาวะ
อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจิง วุฑฒาปะจาโยโน
จัตตาโร ชัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง.

อัครปประสาทะสุตตะกาถา

อัครคะโตเว ปะสันนानัง อัครัง ชัมมัง วิชานะตัง
อัครเค พุทธะ ปะสันนानัง ทักขิณเยเย อะนุตตะเร
อัครเค ชัมเม ปะสันนानัง วิศวคูปะสะเม สุขะ
อัครเค สังฆะ ปะสันนानัง ปุญญักเขตเต อะนุตตะเร
อัครคัสสิมิง ทานัง ทะทะตัง อังคัง ปุญญัง ปะวัฑฒะติ
อัครคัง อายุ จะ วัณโณ จะ ยะโส กิตติ สุขัง พะลัง
อัครคัสสะ ทาตา เมธาวิ อัครคะชัมมะสะมาหิโต
เทวะภูโต มะนุสโส वा อัครปปัตโต ปะโมทะตีติ.

เกณียานุโมทนาคาถา

อัครคิหุตตังมุขา อัญญา สาวิตติ ฉันทะโส มุขัง

ราชา มุขัง มະนุสสานัง
นักขัตตานัง มุขัง จันโท
ปญฺญะมากังขะมานานัง
ภะณิสสามะ มะยัง คาลา
เอตา สุณฺณตุ สักกัจจิง

นะทีนัง สาคะโร มุขัง
อาทิจโจ ตะปะตัง มุขัง
สังโฆ เว ชะยะตัง มุขัง
กาละทานัปปะทีปิกา
ทายะกา ปุญฺญะกามิโน.

กาละทานะสุตตะคาถา

กาเล ทะทนต์ติ สะปฺปญฺญา
กาเลนะ ทินนัง อะริเยสุ
วิปปะสันนะมะนา ตัสสะ
เย ตัตถะ อะนุโมทนต์ติ
นะ เตะนะ ทักขิณา โอนา
ตัสส์มา ทะเท อัมปะฏิวานะจิตโต
ปุญฺญานิ ประระโลกัสสิมิง

วะทัญญู วิตะมัจจะรา
อุชฺฐุเตสุ ตาทิสฺสุ
วิปฺปลา โหติ ทักขิณา
เวยยาวัจจิง กะโรนติ วา
เตปี ปุญฺญัสสะ ภากิโน
ยัตถะ ทินนัง มะหัพพะลัง
ปะตัญญา โหนติ ปาณินันติ.

วิหาระทานะคาถา

สีตัง อุณ्हัง ปะฏิหันทิ
สิริงสะเป จะ มะกะเส
ตะโต วาตาตะโป โฆโร
เลณฺตถัญจะ สุขัตถัญจะ
วิหาระทานัง สังฆัสสะ

ตะโร วาพะมิกานิ จะ
สิสิเร จาปี วุญฺจโย
สัจฺจชาโต ปะฏิหัญญะติ
ฌายิตุง จะ วิปัสสิตุง
อัครัง พุทเธหิ วัณฺณิตัง

ตัสมา หิ ปันทิโต โปโส สัมปัสสัง อตตะมัตตะโน
วิหารเ การะเย รัมเม วาสะเยตตะ พะหุสสุเต
เตสัง อันนัญจะ ปานัญจะ วัดตะเสนาสะนานิ จะ
ทะเทยยะ อุชฺฐุตฺตฺส วิปปะสันเนนะ เจตตะสา
เต ตัสสะ ชัมมัง เทเสนติ สัพพะทุกขาปะนุทะนัง
ยัง โส ชัมมะมิชฺชัญญายะ ประรินิพพาตะยะนาสะโวติ.

เทวะตาทิสัมมันตะนะกาธา

ยานิระ ภูตานิ สะมาคะตานิ

ภุมมานิ วา ยานิ วะ อันตะลิกเข
สัพเพ วะ ภูตา สุขะนา ภาวันตุ
อะโถปี สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง
สุภาสิตัง กิญฺจิปิ โว ภาณมุ
ปฺญญู สะตุปปาทะกะรัง อะปาปิง
ชัมมุปะเทสัง อะนุการะกานัง
ตัสมา หิ ภูตานิ สะเมนตุ สัพเพ
เมตตัง กะโรถะ มานุสิยา ปะชายะ
ภูเตสุ พาพหัง กะตะภัตติกายะ
ทิวา จะ รัตโต จะ หารันติ เย พะลิง
ปัจโจปะการัง อะภิกังขะมานา
เต โข มะนุสสา ตะนุกานุกา
ภูตา วิเสเสนะ มะหิททิกา จะ

อะทิสสะมานา มะนุเชหิ ญาตา
ตัสมา หิ เน รักขะถะ อัมปะมัตตา.

เทวะตาทิสสะทักขิณานุโมทนาคาถา

ยัสมิง ปะเทเส กัมเปติ	วาสัง ปันนิตะชาติโย
สีละวันเตตถะ โภเชตฺวา	สัณฺญะเต พรหมะจาริโน
ยา ตัตถะ เทวตา อาสุง	ตาสัง ทักขิณะมาทิสเส
ตา ปุชิตา ปุชะยันติ	มานิตา มานะยันติ นัง
ตะโต นัง อะนุกัมปันติ	มาตา ปุตตัง วะ โอระสัง
เทวะตานุกัมปิโต โปโส	สะทา ภัทฺธานิ ปัสสะติ.

โกชะนะทานานุโมทนาคาถา

อายุโท พะละโท ธีโร	วัณณะโท ปะฏิภาณะโท
สุขัสสะ ทาทา เมธาวิ	สุขัง โส อะธิคัจฉะติ
อายุง ทัตถะ พะลัง วัณณัง	สุขัญจะ ปะฏิภาณะโท
ทีมายุ ยะสะวา โหติ	ยัตถะ ยัตถุปะปัชชะตีติ.

อาทियะสุตตะคาถา

ภุตตา โภคา ภาฎา ภัจจา	วิตินณา อาปะทาสุ เม
อุทธัคคา ทักขิณา ทินนา	อะโถ ปญฺจะ พะลี กะตา
อุปฺปฏิฐิตา สีละวันโต	สัณฺญะตา พรหมะจาริโน

ยะทัตถัง โภคะมิจเจยยะ

โส เม อัตโต อะนุปปัตโต

เอตัง อะนุสสะรัง มัจโจ

อิธวะ นัง ปะสังสันติ

ปัททิตโต ฆะระมาวะสัง

กะตัง อะนะนุตาปิยัง

อะริยะธัมเม ฐิตโต นะโร

เปจจะ สักเค ปะโมทะติติ.

ติโรกุฑฑะกัณฑะปัจฉิมะภาค

อะทาสี เม อะกาสิ เม

เปตานัง ทักขิณัง ทัชชา

นะ หิริณณัง วา โสโก วา

นะ ตัง เปตานะมัตถายะ

อะยัญจะ โข ทักขิณา ทินนา สังฆัมหิ สุปะติฏฐิตา

ทีฆะรัตตัง หิตายัสสะ

ญาคี มิตตา สะขา จะ เม

ปุพเพ กะตะมะนุสสะรัง

ยา วัญญา ปะริทเวนา

เอวัง ติฏฐันติ ญาคะโย

ฐานะโส อูปะกัปปะติ

โส ญาคีธัมโม จะ อะยัง นิตัสสิโต

เปตานะ ปุชา จะ กะตา อุพารา

พะลัญจะ ภิกขุณะมะนุปปะทินนัง

คุมเหหิ ปุญญัง ปะสุตัง อะนัปปะกัณติ.

มงคลจักรวาฬน้อย

สัพพะพุทธานุภาวนะ, สัพพะธัมมานุภาวนะ, สัพพะสังฆานุภาวนะ

พุทธระระตะนัง ธัมมะระตะนัง สังฆะระตะนัง , ตินณัง ระตะนานัง

อานุภาวนะ, จะตุราสีตีสะหัสสะธัมมกัณขัณธานุภาวนะ, ปิฎะกัตตะยานุ

ภาวนะ, ชินะสาวะกานุกาวนะ, สัพเพ เต โรคา , สัพเพ เต ภะยา ,
สัพเพ เต อันตะรายา , สัพเพ เต อุปัททวา , สัพเพ เต ทุนนimitตา ,
สัพเพ เต อะวะมังคะลา วินัสสันตุ , อายุวฑฒะโก ณะนะวฑฒะโก,
สิริวฑฒะโก ยะสะวฑฒะโก พะละวฑฒะโก วัณณะวฑฒะโก ,
สุชะวฑฒะโก โหตุ สัพพะทาฯ

ทุกชะโรคะภะยา เวรา	โสกา สัตตุ จุปีททะวา
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ จะ เตชะสา
ชะยะสิทธิ ณะนัง ลาภัง	โสตถิ ภะคะยัง สุขัง พะลัง
สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ	โภกัง วุฑฒิ จะ ยะสะวา
สะตะวัสสา จะ อายุ จะ	ชีวะสิทธิ ภะวันตุ เต.

มงคลจักรวาฬน้อย (ย่อ)

ระตะนัตตะยานุกาวนะ	ระตะนัตตะยะเตชะสา
ทุกชะโรคะภะยา เวรา	โสกา สัตตุ จุปีททะวา
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะ เสสะโต
ชะยะสิทธิ ณะนัง ลาภัง	โสตถิ ภะคะยัง สุขัง พะลัง
สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ	โภกัง วุฑฒิ จะ ยะสะวา
สะตะวัสสา จะ อายุ จะ	ชีวะสิทธิ ภะวันตุ เต.

ธัมมะสังคินีมาติกา

กุสะลา ธัมมา อะกุสะลาธัมมา อัปฺยาเกตา ธัมมา ฯ

สุขาเย เวทะนายะ สัมปะยุตฺตา รัมมา ทุกขาเย เวทะนายะ
สัมปะยุตฺตา รัมมา อะทุกขมะสุขาเย เวทะนายะ สัมปะยุตฺตา รัมมา
วิปากา รัมมา วิปากะรัมมะรัมมา เนวะวิปากะนะวิปากะ
รัมมะรัมมา ฯ

อุปาทินนุปาทานิยา รัมมา อะนุปาทินนุปาทานิยา รัมมา
อะนุปาทินนานุปาทานิยา รัมมา ฯ

สังกิติฏฐะสังกิเลสิกา รัมมา อะสังกิติฏฐะสังกิเลสิกา รัมมา
อะสังกิติฏฐาสังกิเลสิกา รัมมา ฯ

อะวิตักกะสะวิจารา รัมมา อะวิตักกะวิจาระมัตตา รัมมา
อะวิตักกาวิจารา รัมมา ฯ

ปีติสะหะคะตา รัมมา สุขะสะหะคะตา รัมมา อุเปกขาสะหะคะตา
รัมมา ฯ

ทัสสะเนนะ ปะหาตัพพา รัมมา ภาวะนายะ ปะหาตัพพา รัมมา
เนวะทัสสะเนนะ นะภาวะนายะ ปะหาตัพพา รัมมา ฯ

ทัสสะเนนะ ปะหาตัพพะเหตุกา รัมมา ภาวะนายะ ปะหาตัพพะ -
เหตุกา รัมมา เนวะทัสสะเนนะ นะภาวะนายะ ปะหาตัพพะเหตุกา
รัมมา

อาจะยะคามิโน รัมมา อะปะจะยะคามิโน รัมมา เนวาจะยะคามิโน
นาปะจะยะคามิโน รัมมา ฯ

เสกขา รัมมา อะเสกขา รัมมา เนวะเสกขานาเสกขา รัมมา ฯ
ปะริตฺตา รัมมา มะหัคคะตา รัมมา อัปปะมาณา รัมมา ฯ

ปะริตตารัมมะณา รัมมา มะหัคคะตารัมมะณา รัมมา
อัปปะมาณารัมมะณา รัมมา ฯ

หีนา รัมมา มัชฌิมา รัมมา ปะณิตา รัมมา ฯ
มัจฉัตตะนียะตา รัมมา สัมมัตตะนียะตา รัมมา อะนียะตา รัมมา
มัคคารัมมะณา รัมมา มัคคะเหตุกา รัมมา มัคคาธิปะติโน รัมมา
อุปปันนา รัมมา อะนุปปันนา รัมมา อุปปาติโน รัมมา ฯ
อะตีตา รัมมา อะนาคะตา รัมมา ปัจจุปปันนา รัมมา ฯ
อะตีตารัมมะณา รัมมา อะนาคะตารัมมะณา รัมมา ปัจจุปปันนารัม
มะณา รัมมา ฯ
อัมมัตตะตา รัมมา พระหิตธา รัมมา อัมมัตตะพระหิตธา รัมมา ฯ
อัมมัตตะตารัมมะณา รัมมา พระหิตธารัมมะณา รัมมา อัมมัตตะ
พระหิตธารัมมะณา รัมมา ฯ
สะนิตัสสะนะสัปปะฎิฆา รัมมา อะนิตัสสะนะสัปปะฎิฆา รัมมา
อะนิตัสสะนาปปะฎิฆา รัมมา ฯ

พระมหาปฐฐาน

เหตุปัจจะโย, อารัมมะณะปัจจะโย, อะธิปะติปัจจะโย,
อะนันตะระปัจจะโย, สะมะนันตะระปัจจะโย, สะหะชาตะปัจจะโย,
อัญญะมัญญะปัจจะโย, นิสสะยะปัจจะโย, อุปะนิสสะยะปัจจะโย,
ปุเรชาตะปัจจะโย, ปัจฉาชาตะปัจจะโย, อาเสวะนะปัจจะโย, กัมมะ-
ปัจจะโย, วิปากะปัจจะโย, อาหาระปัจจะโย, อินทริยะปัจจะโย,
ฌานะปัจจะโย, มัคคะปัจจะโย, สัมปะยุตตะปัจจะโย, วิปะยุตตะ-
ปัจจะโย, อตฺติปัจจะโย, นัตติปัจจะโย, วิคะตะปัจจะโย, อะวิกะตะ-
ปัจจะโย. ฯ

บังสุกุลตาย

อนิจจา วัชระ สังขารา อุปปาทวะระยะธัม มิโน
อุปปัจชิตฺว่า นิรุชฌินติ เตสัง วุประสะโส สุโข,
สัพเพ สัตตา มะรันติ จะ มะริงสุ จะ มะริสสะเร
ตะเถวาหัง มะริสสามิ นิตถิ เม เอตถะ สังสะโย. ๗

บังสุกุลเป็น

อะจิรัง วัชระยัง กาโย ประฐะวัง อะธิเสสสะติ
นุทโท อะเปตะวิญญาโณ นิรัตถังวะ กะลิงกะรัง. ๗

คำอาราธนาศีล ๕ (ปกติ)

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ ปญฺจะ
สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ
ปญฺจะ สีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ
ปญฺจะ สีลานิ ยาจามะ

คำสมาทานศีล ๕

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ. (๓ จบ)

พุทฺธัง สาระณัง กัจฉามิ.

ธัมมัง สาระณัง กัจฉามิ.

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ทุติยัมปิ ฐัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

ทุติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ ฐัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ.

(พระท่านว่า ติสรณคมนํ นิฏฐิตํ รับว่า อาม ภนฺเต) หรือบางที่พระท่านอาจจะ
ไม่ว่า เราใช้ได้ทั้งสองอย่าง (พิธีราษฎร์กับพิธีหลวงต่างกัน)

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการฆ่าสัตว์มีชีวิต)

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เขามิได้ให้)

๓. กามเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท ประพฤติผิดในกาม)

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการพูดเท็จ)

๕. สุราเมระยะมัจฉะปะมาทัญญูฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากน้ำเมาคือสุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท)

(พระสรูปว่า) อิมานิ ปญฺจ สิกขาปะทานิ สีเลน สุขตี ынฺติ สีเลน โภคสมุปทา
สีเลน นิพฺพุตี ынฺติ ตสุมา สีลํ วิโสชเย.

คำอาราธนศีล ๘

มะยัง ภันเต ติสระเณนะ สะหะ อัญฺฐะ สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระระณนะ สะหะ อัญญะ สีลานิ ยาจาเม
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระระณนะ สะหะ อัญญะ สีลานิ ยาจาเม

คำสมาทานศีล ๘ (หรือศีลอุโบสถ)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ. (๓ จบ)

พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

(พระท่านว่า) ติสรณคมนํ นิฏฐิตํ. รับพร้อมกันว่า อามะ ภันเต.)

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการฆ่าสัตว์มีชีวิต)

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เขาไม่ได้ให้)

๓. อะพรหมจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นการกรรมอันเป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์)

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการพูดเท็จ)

๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากน้ำเมาคือสุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่ง
ความประมาท)

๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาதியามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล)

๗. นัจจะคีตะวาทีตะวิสุกะทัสสะนา มาลา坎ระวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภู-
สะนัญฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาதியามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการฟ้อนรำ ขับร้อง ประโคมดนตรี
และการเล่น และเว้นจากการดูไล่ ทัดทรง ประดับอันเป็นที่ตั้งแห่งการ
แต่งตัวด้วยระเบียบดอกไม้ ของหอมเครื่องล้อมเครื่องทา)

๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาதியามิ.

(ข้าพเจ้าจะสมาทานสิกขาบท เว้นจากการนั่งหรือนอนบนที่นั่งที่นอนสูง
หรือที่นั่งที่นอนใหญ่)

(พระท่านสรุปว่า) อิมัง อัญจันคะสะมันนาคะตัง, พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง
อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, สัมมะเทวะ อะภีรักขิตุง สะมาதியามิ.

(คำแปล) ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งอุโบสถ อันประกอบไปด้วยองค์ ๘
ประการ ที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้แล้วนี้ เพื่อจะรักษาไว้ให้ดี มิให้ขาดมิให้
ทำลาย สิ้นวันหนึ่งคืนหนึ่ง ณ เวลานั้น ขอกุศลผลบุญอันนี้ จงเป็นอุปนิสัย
เป็นปัจจัยแห่งพระนิพพานเทอญ. (หยุดเพียงนี้)

(ต่อไปพระสงฆ์ว่า) อิมานิ อญฺฐ สิกขาปะทานิ อุโปสถสีลวเสน สาธุกั
กตวา อปฺปมาเทน รกฺขิตพฺพานิ. (รับพร้อมกันว่า อามะ ภันเต)

(พระสงฆ์ว่า) อิมานิ อญฺฐ สิกขาปะทานิ สีเลน สุคตฺติ ยนฺติ , สีเลน
โภกสมฺปทา, สีเลน นิพฺพุตฺติ ยนฺติ ตสฺมา สีลํ วิโสชเย. (รับว่า สาธุ ๓ หน)

การขอวชเนกขัมมะ (จีพราหฺมณ)

เบื้องต้นเตรียมขัน ๘ นุ่งห่มผ้าขาว ส้ารวมกาย วาจา ใจ ให้เรียบร้อย
นั่งท่าเทพพระนวมประนมมือกราบลง ๓ ครั้ง ตั้งนะโม ๓ จบ เปล่งวาจาพร้อม
กันดังต่อไปนี้

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ะคะคะวา พุทฺธัง ะคะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

สวากขาโต ะคะคะวะตา ชัมโม ชัมมัง นะมัสสามิ.

สุปะฏิปันโน ะคะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ.

คำขอวช

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ะคะคะวันตัง ะระระณัง คัจฉามิ,
ชัมมัญจะ ะภิกขุสังฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภันเต, สังโฆ ชาเรตุ, อชชะตักเค
ปานุเปตัง ะระระณัง ะคะตัง.

ทุติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ะคะคะวันตัง ะระระณัง
คัจฉามิ, ชัมมัญจะ ะภิกขุสังฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภันเต, สังโฆ ชาเรตุ,
อชชะตักเค ปานุเปตัง ะระระณัง ะคะตัง.

ตะติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ะคะคะวันตัง ะระระณัง
คัจฉามิ, ชัมมัญจะ ะภิกขุสังฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภันเต, สังโฆ ชาเรตุ,
อชชะตักเค ปานุเปตัง ะระระณัง ะคะตัง.

คุณสมบัติของอุบาสกอุบาสิกา

คำว่า อุบาสกหรืออุบาสิกา นั้น แปลว่า ผู้เข้าไปนั่งใกล้หรือผู้อยู่ใกล้พระรัตนตรัย
คือผู้อยอมรับนับถือพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ เป็นที่พึ่งที่ระลึกของตนตลอดเวลา
ใฝ่ใจสนใจอยู่เสมอแต่ในสามสิ่งนี้เท่านั้น และผู้เป็นอุบาสกอุบาสิกาพึงประกอบด้วยคุณสมบัติ
๕ ประการนี้ คือ

๑. **มีศรัทธามั่นคง** คือมีความเชื่อความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยไม่จีจาง ไม่คลอนแคลนถึงจะมีเหตุให้ขาดศรัทธาบ้างบางขณะ ก็ไม่หวั่นไหวคลอนแคลนไปตามเหตุ นั้น ๆ เช่น มีคนคู่พระพุทธรองค์ให้ได้อินก็ยังมีมั่นคงด้วยศรัทธาในพระพุทธรองค์อยู่ ไม่เกิดความสงสัยแคลงใจว่าที่เขาพูดนั้นเป็นจริงหรือไม่ ดังนี้ เป็นต้น

๒. **มีศีลบริสุทธิ์** คือพยายามรักษาศีลของตนที่สมาทานมาแล้วให้หมดจด ไม่ให้ขาดไม่ให้ทะลุ ไม่ให้ค้าง ไม่ให้พร้อย รักษาไว้เท่าชีวิตของตน ถึงจะมีเหตุให้ต้องละเมิดก็พยายามหลีกเลี่ยงเหตุอันนั้นไป

๓. **ไม่ถื่อมงคลต้นข่าว** คือไม่เชื่อถื่อมงคลยามเคราะห์ มงคลภายนอกต่าง ๆ เป็นต้น เพราะสิ่งเหล่านี้พระพุทธรองค์ตรัสว่าหาจะมีอิทธิพลทำให้เป็นคนดีคนเลวตคนรกรขึ้นสวรรค์ได้ไม่ กลับทำให้งมงายยิ่งขึ้น ห่างจากธรรมที่แท้จริงมากขึ้น ไม่ให้เป็นคนหูเบา เชื่ออะไรง่าย ๆ โดยไม่พิจารณาให้ถ่องแท้ หรือถามท่านผู้รู้เสียก่อนเชื่อไม่เชื่อ กรรมคือการกระทำของตัวเท่านั้นว่า ตัวทำกรรมไว้เช่นไรต้องได้รับผลเช่นนั้นแน่ ให้เชื่อว่าคนเกิดมามีกรรมติดตัวมาทุกคน ให้เชื่อว่าคำสอนพระพุทธรศาสนานี้เป็นทางให้พ้นทุกข์ได้จริง เป็นต้น

๔. **ไม่แสวงบุญนอกเขตพระพุทธศาสนา** คือ ไม่คล้อยตามพิธีกรรมซึ่งเป็นของต่างศาสนา ไม่ทำตามลัทธิอันใดที่ขัดต่อความดีงามที่ขัดต่อพระพุทธศาสนา

๕. **บำเพ็ญแต่บุญในพระพุทธศาสนา** คือมุ่งแสวงบุญตามหลักคำสอนของพระพุทธรองค์เท่านั้น เช่น ให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ประด้วยเมตตา กรุณา มีความกตัญญูกตเวทีต่อผู้มีพระคุณ เป็นต้น เพราะการประพฤติเช่นถือว่าเป็นบุญในพระพุทธศาสนา ทั้ง ๕ ประการนี้ จัดเป็นคุณสมบัติของอุบาสกอุบาสิกา อันผู้เป็นอุบาสกอุบาสิกาพึงปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัด เพื่อความเป็นอุบาสกอุบาสิกาอย่างสมบูรณ์ เพื่อสำเร็จประโยชน์ตามที่ต้องการ ถ้าขาดไปเสียข้อใดข้อหนึ่งก็จะทำให้ขาดคุณสมบัติไป ทำให้เป็นอุบาสกอุบาสิกาไม่สมบูรณ์

อนึ่ง ผู้ประกอบด้วยวิบัติ ๕ ประการต่อไปนี้ ไม่จัดเป็นอุบาสกอุบาสิกาในพระพุทธศาสนาเลย คือ

๑. มีศรัทธาไม่มั่นคง

๒. มีศีลไม่บริสุทธิ์

๓. ชอบถื่อมงคลต้นข่าว

๔. แสวงหาบุญนอกเขตพระพุทธศาสนา

๕. ไม่ทำบุญในพระศาสนา

การค้าขายต้องห้ามสำหรับอุบาสกอุบาสิกา

๑. **การค้าเครื่องประหาร** คือ ค้าขายอาวุธอันเป็นเครื่องมือสำหรับฆ่าสัตว์ เบียดเบียนสัตว์ทุกชนิด เช่น ปืน หอก ดาบ แห อวน ลอบ เป็นต้น ส่วนเครื่องมือ เช่น มีด ขวาน สิ่ว จอบ เลื่อย และสิ่งอื่น ๆ อันเป็นเครื่องประกอบในการทำมาหากิน ถึงจะใช้เป็นอาวุธประหารสัตว์ได้ก็ไม่ห้าม ค้าขายได้ตามใจชอบ แต่ถ้ามุ่งค้าใช้เป็นเครื่องประหารท่านห้าม

๒. **ค้าขายมนุษย์** คือการหลอกลวงมนุษย์ไปขาย การขายทาส การตั้งสำนัก บำเรอขาย เป็นต้น จัดเป็นค้ำมนุษย์ทั้งสิ้น

๓. **ค้าขายสัตว์เป็น ๆ สำหรับฆ่าเป็นอาหาร** คือการค้าขายสัตว์ที่เอาเนื้อมาทำเป็นอาหาร เช่น หมู เป็ด ไก่ โค กระบือ ปลา นก เป็นต้น แต่ถ้าเป็นสัตว์เลี้ยงหรือ สัตว์ใช้งาน ถึงจะมีเนื้อเป็นอาหารก็ตามเลี้ยงไว้เพื่อทำงาน ขายไปเพื่อให้เลี้ยงใช้งาน ไม่นับเป็นค้าขายในข้อนี้

๔. **ค้าขายน้ำเมา** คือ ค้าขายเครื่องดองของเมาซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความ ประมาทได้ทุกชนิด แต่ถ้าเป็นจำพวกยาดองสุราหรือยาอื่นใดที่มีของมีนเมาเจือปนอยู่ ซึ่งเป็นยารักษาโรค เป็นต้น ก็ค้าขายได้

๕. **ค้าขายยาพิษ** ที่ท่านห้ามค้าขายครั้งนี้ เพราะการค้าเช่นนี้เป็นไปเพื่อ เบียดเบียนสัตว์อื่น บั่นทอนความสุขของผู้อื่นแสดงถึงความเหี้ยมโหดและสนับสนุนให้ ผู้อื่นทำความผิดโดยอ้อม และที่สำคัญเป็นการป้องกันเกียรติยศของอุบาสกอุบาสิกาใน พระพุทธศาสนา ไม่ให้ทำอย่างคนสามัญจรรรมาเพราะถ้าไปค้าขายสิ่งเหล่านี้เข้า จะเป็น การนำเกลียดน่าชังไม่สมควรอย่างยิ่ง ดังนั้นท่านจึงห้ามไว้ อุบาสกอุบาสิกาผู้หวัง ความสุขความเจริญแก่ตัวและชื่อเสียงของพระพุทธศาสนาแล้ว พึงเว้นจากการค้าขายแบบ นี้เถิด

คำอธิษฐานก่อนนั่งสมาธิ

ข้าพเจ้าจะเจริญกัมมัฏฐานภาวนา บูชาพระรัตนตรัยอุคม
สังฆมทศบารมีธรรม บำเพ็ญอุททิบาททั้งสี่
บ่มอินทรีย์ให้แก่โดยกาล สंहารนิวรรณ์ห้าให้เหือดหาย
สืบสายวิตก วิจารณ์ ปีติ สิริรวมสุขเอกัคคตา
ต่อมาให้ถึงฌานสี่ พร้อมด้วยวสีทั้งห้า
เดิมมรรคาพระอริยมังคิ ถ้างฐลิกิเลสให้เสื่อมสูญ
ตัดมูลอาสวะอนุสัย ห่างไกลสังโยชน์ทั้งปวง
ล่วงถึงประโยชน์ยิ่งใหญ่ ขอคุณพระรัตนตรัย
คุณไท้อธิราชเทวา คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์
คุณความดีทุกประการ จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าพเจ้า
บรรเทาทุกร้อนให้เหือดหาย ทำร้ายมารห้าให้พินาศปราศจาก
ภยันตรายนิรันคร์ เกษมสันต์ประสบบสิ่งเสมอใจสม
ดั่งความมุ่งหมาย ฌ กาลบัดนี้เทอญ

ศีล อานิสงส์และโทษของการผิดศีล ๕

ศีล คืออะไร ?

การสำรวมกาย วาจา ให้เรียบร้อย คือศีล

ศีลข้อที่ ๑ ปาณาติบาต การฆ่าสัตว์ หรือการมุ่งร้ายทำลายผู้อื่น

องค์ประกอบที่เป็นปาณาติบาตได้ มีองค์ ๕ คือ

๑. ปาโณ คนหรือสัตว์นั้นมีชีวิต
๒. ปาณสญญิตา (ผู้ฆ่า) รู้ยู่ว่าสัตว์นั้นมีชีวิต
๓. วรกจิตต์ มีความตั้งใจจะฆ่า
๔. อุปกุกโม กระทำความพยายาม
๕. เตน มรณฺ คนหรือสัตว์มีชีวิตตายด้วยความพยายามนั้น

อนึ่ง ถ้ากระทำปาณาติบาตอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ครบองค์ ๕ ถือว่าไม่เป็นปาณาติบาต

เมื่อใดที่มนุษย์มากด้วย ความโลภ ความโกรธ ความหลง เป็นมูลเหตุ เมื่อนั้นมนุษย์ก็ยังไม่พ้นจากการกระทำบาปทั้งปวง เช่น ฆ่าสัตว์ ตั้งแต่สัตว์เล็ก จนถึงสัตว์ใหญ่ มีการฆ่าตนเอง, ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์, ล้างเชื้อชาติ, ทำให้ไม่รู้จักรบอบโกย ตักตวงและตัดตอน เพื่อป้องกันผลประโยชน์

ส่วนที่ฆ่าตัวตาย ทำร้ายผู้อื่นเพราะความหวาระแวงและอุบัติเหตุ ที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก จากการเมยาเสพติดแล้วเกิด ความประมาท เป็นต้น

ผลจากการทำผิดศีลข้อนี้ คือ

ทำให้อายุสั้น, มีโรคเบียดเบียน, ถูกปองร้าย, ถูกทำร้าย, ถูกทรมาณ, ถูกฆ่า, ขี้ขลาดหวาดกลัว, ตายไปตกสู่อบายภูมิ, เกิดชาติใหม่จะเป็นคนพิการ ทูพพลภาพ ฯลฯ

อานิสงส์ของการไม่ผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. ทำให้อายุยืน มีสุขภาพดี ปราศจากโรคภัยเบียดเบียน
๒. ทำให้เป็นผู้ไม่มีภัย
๓. ทำให้จิตใจสบาย นึกถึงแต่สิ่งที่ดีงาม
๔. ไว้ใจกันได้ไม่ต้องหวาดระแวง

๕. ทำให้ไม่ต้องมีความกังวล มุ่งหน้าศึกษาเล่าเรียน ประกอบอาชีพการงาน พัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า

ศีลข้อที่ ๒ อทินนาทาน การถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้ (การลักทรัพย์)

องค์ประกอบที่เป็นอทินนาทานได้ มี ๕ คือ

๑. ปรปรุกหิตัม ของนั้นมีเจ้าของครอบครองหวงแหน
๒. ปรปรุกหิตสญญิตา รู้อยู่ว่าเป็นของมีผู้ครอบครองหวงแหน
๓. เถยยจิตุตัม มีความตั้งใจลักขโมย
๔. อุปกุกโม กระทำความพยายาม
๕. เตน หรือ นำนามาได้ด้วยความพยายามนั้น

โดยปกติมนุษยย์ มักจะมีความรักทนุถนอมและหวงในสิ่งของอันเป็นของตนเองไม่ยอมให้ใครมาทำลาย หรือทำให้เกิดความเสียหาย การกระทำ (โจรกรรม) ที่เข้าข่ายการผิดศีลข้อนี้ได้แก่ ๑. ลัก ๒. ฆก ๓. กรรโชก ๔. ปล้น ๕. ตู๋ ๖. นื้อ ๗. หลอก ๘. ลวง ๙. ปลอม ๑๐. ชักยอก ๑๑. ลักลอบ ๑๒. สับเปลี่ยน ๑๓. เบียดบัง ๑๔. ตระบัดสัตย์ (ยืมแล้วไม่คืน)

ผลจากการผิดศีลข้อนี้คือ

๑. เกิดมายากจนตระกูลต่ำ ไม่มีเกียรติ ไม่มีศักดิ์ศรี
๒. หวาดระแวงภัยตลอดเวลา มีทรัพย์สินอะไรก็หวั่น กลัวเสียหาย กลัวคนอื่นขโมย
๓. มีทรัพย์ก็จะพินาศด้วยไฟต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย อุบัติภัย และโจรภัย เป็นต้น
๔. ถูกพรากของรัก มีทรัพย์สินอะไรก็จะถูกยืม ถูกขอ ถูกขโมย แหก หักเสียหายเป็นประจำ แล้วหาผู้รับผิดชอบไม่ได้
๕. ตายแล้วจะไปเกิดในอบายภูมิ ๔ เช่น เป็นสัตว์เดรัจฉาน เปเรต เป็นต้น

อานิสงส์ของการไม่ผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. ทำให้ไว้ใจกัน อยู่กันอย่างสงบสุข

๒. นอนตาหลับไม่ต้องคอยระวังโจรผู้ร้าย
๓. ทรัพย์สิ้นไม่สูญหาย มีแต่เจริญเพิ่มพูนขึ้น
๔. งานที่สร้างสรรค์ขึ้นได้ผลสมบูรณ์ มีคุณภาพดี การพัฒนา
เจริญก้าวหน้าเร็วขึ้น

**ศีลข้อที่ ๓ กามสุ มิจจาร การประพฤตินิดประเพณีในหญิงชายที่มีเจ้าของ
หวงแหน**

องค์ประกอบที่เป็นกามสุ มิจจารได้มี ๔ คือ

๑. อคมนียวตถุ สตรีหรือบุรุษที่ไม่ควรล่วงละเมิด
๒. ตสุมี เสวนจิตตัม มีความตั้งใจจะเสพในสตรีหรือบุรุษนั้น
๓. เสวนปฺปโยโค กระทำความพยายามในการเสพ
๔. มคฺเคน มคฺคปฏิปตฺตือริวาสนํ ยินดีในการปฏิบัติมรรคให้ถึงกัน

ด้วยมรรค *

การกระทำผิดศีลในเรื่องดังกล่าวสืบเนื่องมาจากความหลง โดยไม่มีความ
ละอายสร้างความสะดวกในสังคม ผู้ชายก็มักกระทำผิดในลูก-เมียคนอื่น
ผู้หญิงก็จะมากู้ผู้ชาย หลงระเริง มั่วสุมทางเพศ สร้างปัญหาการทำแท้งและ
โรคร้ายจากการติดเชื้อ หรืออื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย

ผลจากการผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. มีคนเกลียดชังมาก
๒. มีผู้ปองร้ายมาก
๓. ขัดสนทรัพย์, อดอยากยากจน
๔. เกิดเป็นหญิง (ถูกกดขี่ทางเพศ)
๕. เกิดเป็นกระเทย หรือบัณเฑาะ
๖. เกิดในตระกูลต่ำ

* มรรค ในที่นี้หมายถึง อวัยวะเพศ ทวารหนัก ทวารเบา และปาก

๗. ได้รับความอับอายเป็นอาฉิม
๘. ร่างกายไม่สมประกอบ
๙. มากด้วยความวิตก
๑๐. พรีตปราศจากผู้ที่ตนรัก

อานิสงส์ของการไม่ผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. ตนเองก็ไม่มีศัตรู ผู้อื่นก็ไม่ระแวง มีความไว้วางใจกัน อยู่อย่างสงบสุข
๒. ทำให้ครอบครัวมีความสุข มีความอบอุ่น ผูกพันและเคารพเชื่อฟังกัน
๓. ทำให้มีความภพภูมิใจในเกียรติแห่งวงศ์สกุลของตน
๔. ทำให้เกิดความสามัคคี ไม่มีความสับสนในทางประเพณี

ศีลข้อที่ ๔ มุสาวาท การหลอกลวง กล่าวเท็จ (การพูดปด)

องค์ประกอบของศีลข้อนี้ ๔ คือ

๑. อดถัม วัตถุข ึ่งเรื่องไม่จริง
๒. วิสัวาทนจิตตัม ตั้งใจพูดให้ผิด
๓. ตชุโข วายาโม มีความพยายามเกิดจากความตั้งใจนั้น
๔. ปรสุต ตทตถุวิชานัน คนอื่นรู้เรื่องความนั้น

การผิดศีลข้อนี้เกิดขึ้นจากวาจาเกือบทั้งสิ้น แต่มีบ้างที่เกิดทางกาย เช่น จิตเขียน ส่ายหน้า ฯลฯ (การกระทำเหล่านี้ก็ถือว่าเป็นผิดศีลทั้งสิ้น เช่น ปด, สาบาน, ทำเล่ห์กล (อ้างความศักดิ์สิทธิ์ให้เชื่อ), มายา, ทำเลศนัย (เจตนาพูดเท็จ แต่เล่นสำนวน), เสริมความ (ทำเรื่องเล็กให้ใหญ่), อำความ (ทำเรื่องใหญ่ให้เล็ก)

ผลของการผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. พูดไม่ซัด
๒. พันไม่เรียบ ไม่งาม
๓. ปากเหม็นมาก
๔. ใจตัวร้อนจัด

๕. ตาไม่อยู่ในระดับปกติ

๖. ท่าทางไม่สง่าผ่าเผย

๗. จิตใจเรรวนคล้ายคนวิกลจริต

อานิสงส์ของการไม่ผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. เป็นที่เชื่อถือเคารพรักใคร่ซึ่งกันและกัน

๒. ทำให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

๓. ทำให้กิจการต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและสำเร็จด้วยดี

๔. ทำให้เกิดความกล้าหาญเข้มแข็งและเชื่อมั่นในตัวเอง

ศีลข้อที่ ๕ สุราเมรยมัชชปมาทัฏฐาน การเสพของเสพติดให้โทษอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท (น้ำเมา มีสุราและเมรัย เป็นต้น)

องค์ประกอบของศีลข้อนี้ ๔ คือ

๑. มัชชภาโว เป็นของเมา

๒. ปาตุกมุขตาจิตฺตํ มีความตั้งใจปรารถนาจะดื่ม

๓. ตฺชฺโช วายาโม มีความพยายามเกิดจากความตั้งใจ

๔. อชฺโฆหรณฺถํ ดื่มกลืนเข้าไป

สุรา คือ น้ำเมาที่กลั่น เรียกว่า “เหล้า” เมรัย คือน้ำเมาที่เกิดจากการหมักคอง และมัชชปมาทัฏฐาน ได้แก่ ยาเสพติดทั้งหลายที่ทำให้เกิดความประมาท ยาบ้า ยาอี ยาปลอมประสาท ฝิ่น กัญชา กาว เป็นต้น การผิดศีลข้อนี้ ทำให้เป็นคนขาดสติ ควบคุมการกระทำต่าง ๆ ของตนเองไม่ได้ และเป็นอันตรายที่สุดในบรรดาศีลทั้ง ๔ ข้อที่กล่าวมาแล้ว เพราะเมื่อผิดศีลข้อนี้แล้ว ทำให้เป็นคนขาดสติและสามารถผิดศีลที่กล่าวมาแล้วข้างต้นได้ด้วย เพราะความประมาทและขาดสตินั่นเอง

ผลของการผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. ทำให้เสียทรัพย์

๒. เป็นเหตุก่อวิวาท

๓. ก่อโรคร้าย
๔. ทำให้เสียชื่อเสียง
๕. ทำที่สิ่งน่าละอายโดยไม่ละอาย
๖. บั่นทอนสติปัญญา
๗. ตายแล้วไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน

อานิสงส์ของการไม่ผิดศีลข้อนี้ คือ

๑. ไม่บั่นทอนสุขภาพและสติปัญญา
๒. ไม่สิ้นเปลืองทรัพย์สิน
๓. ไม่ก่อการทะเลาะวิวาท
๔. ไม่ถูกชักจูงในทางที่ชั่วร้ายง่าย
๕. ไม่มีภาระกังวลจุกจิกโดยใช่เหตุ
๖. ไม่เป็นที่ตั้งแห่งความประมาท
๗. เป็นที่เคารพนับถือของคนทั่วไป

คำบูชาข้าวพระพุทธ

อิมัง สุปะพะยัญชนะสัมปันนัง สาลีนัง โภชนะนัง อุทะกัง
วะรัง พุทธัสสะ ปุเชมะ.

(แปล) ข้าพเจ้าทั้งหลายขอบูชาซึ่งโภชนะแห่งข้าวสาลีทั้งหลาย
อันสมบูรณ์แล้วด้วยแกลงและกับพร้อมน้ำอันใสประเสริฐแก่พระพุทธเจ้า.

คำขอลาข้าวพระพุทธ

เสถัง มังคะลัง ยาจามิ (แปล) ข้าพเจ้า ขอของที่เศษเหลืออันเป็นมงคล

คำอาราธนาพระปริตร

วิปัติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตตีสัทธา
สัพพะทุกขะวินาสายะ	ปะริตตัง พุทธะ มังคะลัง
วิปัติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตตีสัทธา
สัพพะภะยะวินาสายะ	ปะริตตัง พุทธะ มังคะลัง
วิปัติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตตีสัทธา
สัพพะโรคะวินาสายะ	ปะริตตัง พุทธะ มังคะลัง

คำอาราธนาแสดงธรรม

พรหมะ จะ โลกาธิปะติ สะหัมปะติ
 กัตตัญชะลี อ้นธิวะรัง อะยาจะถะ
 สันตีระ สัตตาปะระชัคกะชาติกา
 เทเสตุ รัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง. ๑

คำถวายสังฆทาน (ประเภทสามัญ)

อิมา นิ มะยัง ภันเต , ภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ,
 โอนุชชะยามะ, สาธุ โน ภันเต , ภิกขุสังโฆ, อิมา นิ, ภัตตานิ,
 สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ,
 สุขายะ. ๑

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
 ซึ่งภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์

ขอพระภิกษุสงฆ์ จงรับซึ่งภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้
ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายสังฆทาน (อุทิศแต่ผู้ตาย)

อิmani มะยัง ภันเต มะตะกะภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ
โธโณชะยามิ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิmani มะตะกะภัตตานิ
สะปะริวารานิ ปะฏิกคัณหาตุ อัมหากัณเฑาะวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ
ญูตะกานัง กาละกะตานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ . ๑

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายมะตะ
กะภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอ
พระภิกษุสงฆ์จงรับ ซึ่งมะตะกะภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้
ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย
แก่ญาติทั้งหลาย มีบิดามารดาเป็นต้นด้วย ผู้ทำกาละล่วงลับไปแล้ว
ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายข้าวสาร

อิmani มะยัง ภันเต ตัณทุลานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ
โธโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิmani ตัณทุลานิ
สะปะริวารานิ ปะฏิกคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ .

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่ง
ข้าวสาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุ
สงฆ์จงรับซึ่งข้าวสาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายเภสัช (ยา)

อิmani มะยัง ภันเต เภสัชชานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ
โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิmani เภสัชชานิ
สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ซึ่งเภสัช กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์
จงรับซึ่งเภสัช กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายเสนาสนะ (กุฎี วิหาร)

อิmani มะยัง ภันเต เสนาสนะนานิ สะปะริวารานิ อาคะตานุคคะ -
ตัสสะ จาคูททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต
ภิกขุสังโฆ อิmani เสนาสนะนานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ. ฯ

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่ง
เสนาสนะ กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีอยู่ในทิศทั้ง
๔ ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาแล้วก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งเสนาสนะ กับทั้ง

บริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข
แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายศาลาการเปรียญ

อิมัง มะยัง ภันเต สาลัง สะปะริวารารัง รัมมะสะภาเย อุตทิสสะ
จาตุททิสสะ ภิกขุสังฆัสสะ โอิโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุ
สังโฆ อิมัง สาลัง สะปะริวารัง อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ. ๗

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ซึ่งศาลาหลังนี้ พร้อมทั้งบริวารแต่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีอยู่ในทิศทั้ง ๔ อุทิศ
เพื่อเป็นสถานที่แสดงธรรม ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งศาลาหลังนี้พร้อม
ทั้งบริวาร ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แต่ข้าพเจ้า
ทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายเวจจะกุฎี (ส้วม - ฐาน)

มะยัง ภันเต อิมัง วัจจะกุฎิง อาคะตานาคะตัสสะ จาตุททิสสะ
ภิกขุสังฆัสสะ โอิโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมัง วัจจะ
กุฎิง ปะฐิกคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ. ๗

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ซึ่งเวจจะกุฎีหลังนี้ แต่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีอยู่ในทิศทั้ง ๔ ที่มาแล้วก็ดี ยัง
ไม่มาก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งเวจจะกุฎีหลังนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์และความสุข แต่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายผ้าป่า

อิmani มะยัง ภันเต บังสุกุลละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุ
สังฆัสสะ โอนุชชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิmani
บังสุกุลละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง
หิตายะ สุขายะ. ๑

(คำแปล) ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งผ้า
บังสุกุล กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์
จงรับ ซึ่งผ้าบังสุกุลกับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำขอพรพรพาอุปสมบท (ให้ท่อง)

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิบบุตัมปี, ตัง ณะคะวันตัง สะระณัง
คัจฉามิ, รัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ
ณะคะวะโต, รัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะดัง.

ดูตียัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิบบุตัมปี, ตัง ณะคะวันตัง สะระณัง
คัจฉามิ, รัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ
ณะคะวะโต, รัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะดัง.

ตะตียัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิบบุตัมปี, ตัง ณะคะวันตัง
สะระณัง คัจฉามิ, รัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต,
ตัสสะ ณะคะวะโต, รัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะดัง.

อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิmani กาสายานิ วัตถานิ
คะเหตฺวา, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาดายะ.

คูตียัมปี อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ
คะเหตฺวา, ปัพพาชเถ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาดายะ.

ตะตียัมปี อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ
คะเหตฺวา, ปัพพาชเถ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาดายะ.

ตะจะปญฺจะกะกัมมะฐาน (ให้ท่อง)

เกสา, โลมา, นขา, คันตา, ตะโจ, ตะโจ, คันตา, นขา, โลมา, เกสา.

คำขอสรณคมและศีล (ให้ท่อง)

อะหัง ภันเต สระระณะสีลัง ยาจามิ.

คูตียัมปี อะหัง ภันเต สระระณะสีลัง ยาจามิ.

ตะตียัมปี อะหัง ภันเต สระระณะสีลัง ยาจามิ.

(ลำดับนั้น พระอาจารย์พึงกล่าวคำนมัสการนำให้ พึงว่าตามท่านไป ดังนี้.)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ. (๓ จบ)

(เมื่อพระอาจารย์ว่า เอวัง ะเทหิ.)

(ผู้ขอบวชพึงกล่าวอย่างนี้ อามะ ภันเต.)

พึงว่าตามท่านเป็นลำดับไป ดังนี้ (ให้ท่อง)

บุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ.

สังฆํ สาระณัง คัจฉามิ.

คูตียัมปี บุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

คูตียัมปี ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ.

คูตียัมปี สังฆํ สาระณัง คัจฉามิ.

ตะตียัมปี บุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ รัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

ตะติยัมปิ สัมมัง สาระณัง คัจฉามิ.

(พระอาจารย์จะกล่าวว่า ติสาระณะกะมะนัง นิฏฐิตัง.)

(ผู้ขอบวชพึงกล่าวว่า อามะ ภันเต. แล้วพึงว่าตามท่านเป็นลำดับไปดังนี้)

(ให้อ่าน)

ปาณาติปาตา เวระมะณี

อะคินนาคานา เวระมะณี

อะบรัมพะจะรียา เวระมะณี

มุสวาตา เวระมะณี

สุราเมระยะมัชชะปะมาคัฏฐานา เวระมะณี

วิกาละโกชะนา เวระมะณี

นัจจะทีตะวาติตะวิสสุกะคัสสะนา เวระมะณี

มาลา坎ัธะวิเลปะนะธาระณะมัตตะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี

ชาตะรูปะระชะตะปะฎีกะกะหะณา เวระมะณี

อิมานิ ตะสะ ลิกขาปาตานิ สะมาคิยามิ. (ว่า ๓ หน)

คำขอนิสัย (ให้อ่าน)

อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ.

คุดิยัมปิ อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ.

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ.

อุปัชชาโย เม ภันเต โหหิ (ว่า ๓ หน)

ต่อไปท่านกล่าวว่า โอปาโยกััง, ปฏีรูปั้ง, ปาสาทิเกน สัมปาเทหิ. พึงรับว่า

สาธุ ภันเต ทุก ๆ ครั้ง ทั้ง ๓ ครั้ง แล้วพึงกล่าวต่อไปว่า

อัมชะตักเคคานิ เถโร, มัยหัง ภาโร อะหัมปิ เถรัสสะ ภาโร. ๓ ครั้ง

ในลำดับนั้น พระอาจารย์จะเอาสาขบาตรคล้องคอให้ แล้วบอกบาตร และจีวรเป็นภาษาบาลี ฟังรับกะท่านว่า อามะ ภันเต ทุก ๆ ครั้ง ๔ ครั้ง

แต่นั้นท่านสั่งให้ไปยืนข้างนอกด้วยคำว่า คัจฉะ อะมุหมิ โอกาเส ติญฐาหิ. ฟังถอยออกไปยืนข้างนอกที่กำหนดไว้ แล้วท่านออกไปสวด

ถามอันตรายิกกรรมพาท่านสวด คำว่า

กุฏฐัง	ฟังรับว่า	นัตถิ ภันเต
คัณโท	ฟังรับว่า	นัตถิ ภันเต
กิลาโส	ฟังรับว่า	นัตถิ ภันเต
โสโส	ฟังรับว่า	นัตถิ ภันเต
อะปะมาโร	ฟังรับว่า	นัตถิ ภันเต
มะนุสโสติ	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
ปุริโสติ	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
ภุขิสโสติ	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
อะนะโณติ	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
นะสิราชะกะโต	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
อะนุญญาโตติ มาตาปิตุหิ	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
ปะริปุณณะวีสะติวัตโสติ	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง	ฟังรับว่า	อามะ ภันเต
กินนาโมติ	ฟังบอกว่า	อามะ ภันเต.....นามะ
โก นามะ เต อุปัชฌาโย	ฟังบอกว่า	อุปัชฌาโย เม ภันเต
		อายัสมา.....นามะ

คำขออุปสมบท (ให้ท่อง)

สังฆัมภันเต อุปะสัมปะคัง ยาจามะ, อุตุลุมปะตุ โน ภันเต ,
สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาคายะ.

คุดิขัมปิ ภันเต สังฆัง , อุปะสัมปะคัง ยาจามะ, อุตุลุมปะตุ โน
ภันเต, สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาคายะ.

ตะติขัมปิ ภันเต สังฆัง , อุปะสัมปะคัง ยาจามะ, อุตุลุมปะตุ โน
ภันเต, สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาคายะ.

(ที่ขีดเส้นใต้ไว้หมายถึงว่าหลายคน ถ้าว่าคนเดียว เปลี่ยน ยาจามะ
เป็น ยาจามิ เปลี่ยน โน เป็น มัง)

ก่อนอื่นให้ทำความเข้าใจในก่อนว่า ศัพท์แต่ละศัพท์ที่เราท่องอยู่นี้
เป็นภาษาบาลี ซึ่งเป็นภาษาที่เราไม่คุ้นเคย จึงควรท่องหยุดตามลูกน้ำที่
ให้ไว้ ท่องให้ได้ทีละบท อย่าอ่านไปจนจบ เพราะเมื่ออ่านจบแล้วจะ
รู้สึกว่ายาก ทำอย่างนั้นไม่ใช่การท่องจะเป็นการอ่านไปจนให้ท่องหยุด
ตามลูกน้ำที่ให้ไว้ นั่นจึงเป็นการท่องจำ

คำขอขมาพระรัตนตรัย
(ว่า นะโม ฯลฯ ๓ ครั้ง)

ระตะนะตะเย ปะมาเทนะ ทะวาระตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะ
ราธัง ขะมะตุ โน ภันเต. (ว่า ๓ จบ)

คำขอขมาพระเถระ

เถเร ปะมาเทนะ ทะวาระตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง
ขะมะตุ โน ภันเต. (ว่า ๓ จบ)

คำอธิษฐานจำพรรษา

อิมัสมิง อาวาเส อิมัง เตมาสัง วัสสัง อุเปมิ. (ว่า ๓ จบ)

คำขอนิสัยจำพรรษา

อาจะริโย เม ภันเต โหหิ อายัสมะโต นิสสาเย วัจฉามิ (ว่า๓จบ)
รอรับกะท่านว่า "สาธุ ภันเต " ทีละครั้ง ๓ ครั้ง แล้วกล่าวต่อไปว่า
อัสชัคคเคคานิ เถโร มัยหัง ภาโร อะหัมปิ เถรสสะ ภาโร. (ว่า ๓ จบ)

คำขึ้นธรรมาสน์

โอภาสัง เม ภันเต เถโร เตตุ ชัมมะกะถัง กะเถตุง

คำกล่าวก่อนลงธรรมสามน์

อะยัง ชัมมะกะถา มะยา เคสิตา สาทา อายัสมันเตหิ สัลลิกเขตต์พพา

คำอุปโลกน์ภัตตาหาร

ยัคเค ภันเต สังโฆ ชานาตุ , อะยัง ปะฐุมมะภาโค เถรสสะ
ปาปุณาติ, อะวะเสสา ภาคา อัมหากัง ปาปุณันตุ , ภิกขุ จะ สามเณรา
จะ กะหังกุฐา จะ ยะถาสูขัง ปะริภุญชันตุ.

พินทุ อธิฐาน วิกัปป์ผ้า

๑. พินทุ ผ้าทุกชนิดก่อนใช้ต้องพินทุ คือ ใช้ดินสอดำหรือปากกาสีน้ำ
เงิน, ดำ จุดเป็นวงกลมที่บัพที่มุมผ้า ๓ จุด พร้อมกับกล่าวคำพินทุว่า "อิมัง
พินทุกัปปัง กะโรมิ" แปลว่าเราทำหมายจุด ผ้าที่ใช้ครั้งเดียวนุ่งห่มแล้วซักแม้จุด
จะหายก็ไม่ต้องทำอีก

๒. อธิษฐาน บริหารที่ภิกษุต้องใช้ เช่น สบง จีวร สังฆาฏิ บาตร แม้แต่
ผ้าเช็ดหน้าก็ต้องอธิษฐานก่อนใช้ ถ้าไม่ทำมีเสิกขาบทปรับอาบัติปาจิตตีย์

บริหารที่จะต้องทำอธิษฐาน มีดังนี้ -

๑. ผ้าสังฆาฏิ กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง สังฆาฏิง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๒. ผ้าจีวร กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง อุตตะราสังคัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๓. ผ้าสบง กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง อันตะระวะสะกั อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๔. บาตร กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง ปัตตัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๕. ผ้าปูนึ่ง กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง นิสีทะนัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๖. ผ้าปูนอนกล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง ปัจจัตถะระณัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๗. ผ้าเช็ดหน้ากล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง มุขะปุณณะนะโจรัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง
๘. ผ้าอาบน้ำฝน กล่าวคำอธิษฐานว่า "อิมัง วัสสิกะสาฎิกัง อธิษฐานามิ" ๓ ครั้ง

โดยอธิษฐานทางกาย คือ ใช้มือรูปบริหารที่อธิษฐานนั้น หรือจะอธิษฐาน
ด้วยวาจา คือกล่าวคำอธิษฐานไม่ถูกของด้วยก็ได้ ควรให้ขอมอยู่ใกล้ตัวผู้
อธิษฐาน

๓. วิกัปปี ภิกษุจะมีผ้ามากกว่าที่อธิษฐานใช้ได้ ก็ต่อเมื่อทำวิกัปปีไว้ คือทำให้
เป็นของมีเจ้าของสองคน เพื่อป้องกันไม่ให้ภิกษุสะสมบริวาร ซึ่งจะช่วยให้จิตใจ
ไฝแต่ลาภ สักการะโดยทำการวิกัปปีต่อหน้าภิกษุหรือสามเณรก็ได้ ดังนี้

๑. ผ้าจีวร กล่าวคำวิกัปปว่า " อิมานิ จีวรานิ ตูยหัง วิกัปปเปมิ "

๒. บาตร กล่าวคำวิกัปปว่า " อิมัง ปัตตัง ตูยหัง วิกัปปเปมิ "

เมื่อต้องการจะนำออกมาใช้ ก็ต้องขออนุญาตจากภิกษุหรือสามเณรที่เรา
วิกัปปีไว้ เรียกว่า ถอนวิกัปปี เช่น ต้องการใช้จีวรใหม่ ให้กล่าวคำถอนว่า

" อิมัง จีวะรัง มัยหัง สันตะกั ปริภุญชะ วา วิสัชเชหิ วา ยะถาปัจจะยัง
วา กะโรหิ "

ถ้าเป็นบาตร ให้กล่าวคำถอนว่า " อิมัง ปัตตัง มัยหัง สันตะกั ปริภุญชะ
วา วิสัชเชหิ วา ยะถาปัจจะยัง วา กะโรหิ "

รายละเอียดมีในหนังสือ " อุปสมบทวิธีและบุพพกิจ สำหรับภิกษุใหม่ " ของ
สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ฯ

วิธีแสดงอาบัติ

๑. อาบัติที่ภิกษุต้องแล้ว ฟังแสดงมีอยู่ ๕ ข้อ คือ

(๑) นิสลักคิยาโย

(๒) ฤถลัจจะยาโย

(๓) ปาจิตติยาโย

(๔) ทุกกะฎาโย

(๕) ทุพภาสิตาโย

๒. ว่าคำปรารภก่อนแสดงอาบัติ เช่น (คำปรารภอาบัติฤถลัจจย)

ขอแสดงอาบัติฤถลัจจยอันเป็นบุพพประโศกแห่งอาบัติปาราชิกและสังฆาทิเสส
มีวัตตต่าง ๆ ที่ล่วงละเมิดแล้ว (ระบุวัตตที่ต้อง เช่น กลืนกินน้ำเลือด น้ำ
หนองของตัวเอง พุดหรือกระทำให้เกิดความกำหนัดยินดี) และอื่น ๆ ที่จำไม่ได้
ประมวณมาแสดงไว้ในที่นี้ เพื่อจะสำรวมระวังต่อไป (แล้วว่าคำแสดงอาบัติ)

(คำปรารภอาบัติปาจิตตีย์) ขอแสดงอาบัติปาจิตตีย์มีวัตตต่าง ๆ ที่ล่วง
ละเมิดแล้วมี (ระบุวัตตที่ล่วง เช่น ฉันทอาหารในเวลาวิกาล ฉันทอาหารที่ไม่ได้
รับประเคน พุดเท็จ พรากฎคคาม เป็นต้น) ขอประมวณมาแสดงไว้ ณ ที่นี้
เพื่อจะได้สำรวมระวังต่อไป (แล้วกล่าวคำแสดงอาบัติ)

(คำปรารภอาบัติทุกกฏ) ขอแสดงอาบัติทุกกฏอันมีวัตตต่าง ๆ ทั้งที่มาใน
พระปาฏิโมกข์ และนอกพระปาฏิโมกข์ มีล่วงเสขิยวัตร และปกปิดอาบัติต่าง ๆ
ไว้ล่วงราตรี ขอประมวณไว้ ณ ที่นี้ เพื่อจะได้สำรวมระวังต่อไป (แล้วกล่าวคำ
แสดงอาบัติ)

คำแสดงผู้มีพรรษาอ่อน

(ผู้แสดงว่า) อะหัง ภันเต สัพพะหุลา นานาวัตตกาโย,

*อุลลัจจะยาโย อาบัติโย อาป็นโนตา ปะฎิเทเสมิ.

(ผู้รับว่า) ปัสสะติ อาวุโส.

(ผู้แสดงว่า) อามะ ภันเต ปัสสามิ.

(ผู้รับว่า) อายะติง อาวุโส สังวะเรยยาสิ.

(ผู้แสดงว่า) สาธุ สุญฺจ ภันเต สังวะริสสามิ. (ว่า ๓ ครั้ง)

คำแสดงผู้มีพรษาแก่

(ผู้แสดงว่า) อะหัง อาวุโส สัพพะหุลา นานาวัตถุกาโย,

*อุลลัจจะยาโยอาบัติโย อาป็นโนตา ปะฎิเทเสมิ.

(ผู้รับว่า) ปัสสะถะ ภันเต.

(ผู้แสดงว่า) อามะ อาวุโส ปัสสามิ.

(ผู้รับว่า) อายะติง ภันเต สังวะเรยยาสิ.

(ผู้แสดงว่า) สาธุ สุญฺจ อาวุโส สังวะริสสามิ. (ว่า ๓ ครั้ง)

หมายเหตุ ที่ทำเครื่องหมายดอกจัน (*) ไว้ ให้เพิ่มชื่ออาบัติที่แสดงแต่ละตัว

ภันเต ใช้กับผู้มีพรษาอ่อน

อาวุโส ใช้กับผู้มีพรษาแก่

ความละเอียดแห่งวิธีการแสดงอาบัติ ขอบได้ไต่ถามพระอาจารย์หรือพระพี่
เลี้ยง เมื่อต้องอาบัติต้องรีบแสดงอย่างทันท่วงที เพราะจะเป็นโทษต่ออาบัติ
เพิ่ม

บทสวดต่อท้ายพระปาฏิโมกข์

สัจจะกิริยะคาถา

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง พุทฺโธ เม สาระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา.

นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง รัมโม เม สระระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา.
นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง สัมโม เม สระระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา. ๗

สี่ลุตเทสะปาโฐ

ภาสิตะมิทัง เตะนะ ณะคะวาตา ชานะตา ปัสสะตา อะระหะตา
สัมมาสัมพุทเธนะ, สัมปันนะสีลา ภิกขะเว วิหะระถะ สัมปันนะปาฏิ
โมกขา, ปาฏิโมกขะสังวะระสังวุตา วิหะระถะ อัจจระโคจะระสัมปันนา ,
อะณุมัตเตสุ วัชเชสุ ณะยะทัสสาวิ สะมาทายะ ลิกขะถะ ลิกขาปะเท
สุติ. ตัสมาติหัมเหติ ลิกขิตัพพัง, สัมปันนะสีลา วิหะริสสามะ สัมปันนะ
ปาฏิโมกขา, ปาฏิโมกขะสังวะระสังวุตา วิหะริสสามะ อัจจระโคจะระ
สัมปันนา, อะณุมัตเตสุ วัชเชสุ ณะยะทัสสาวิ สะมาทายะ ลิกขิสสามะ
ลิกขาปะเทสุติ, เอวัญหิ โน ลิกขิตัพพัง. ๗

ตายนคาถา

ฉินทะ โสตัง ประรักกัมมะ กามะ ปะนุทะ พราหมะณะ
นัปปะหะยะ มุณี กามะ เนกัตตะมุปะปัชชะติ
กะยิรา เจ กะยิราเถนัง ทัพพะเมนัง ประรักกะเม
ลิตฺติโล หิ ประริพพาโฆ ภยโย อากิระเต ระชัง

อะกะตัง ทุกกะตัง เสยโย
กะตัจจะ สุกะตัง เสยโย
กุโส ยะธา ทุกคะหิโต
สามัญญัง ทุปะรามัตถัง
ยังกิญฺจิ สิริถัง กัมมัง
สังกัสสะรัง พรหมะจะริยัง

ปัจฉา ตัปปะติ ทุกกะภูง
ยัง กัตฺวา นานุตัปปะติ
หัตถะเมวานุกันตะติ
นิริยาเยปะกัทตะติ. ๑
สังกิลิฏฺฐัญจะ ยัง ะตัง
นะ ตัง โหตุ มะหัพพะลันตีฯ

โอวาทะปาฏิโมกขะปาฐุ

อุททิลิฏฺฐัง โข เตนะ ะกะวะตะ ชาณะตะ ปัสสะตะ ะระหะตะ
สัมมาสัมพุทฺธะนะ, โอวาทะปาฏิโมกขัง ตีหิ คาทาหิ,
จันตี ประระมัง ตะโป ตีติกขา
นิพพานัง ประระมัง ะทนต์ติ พุทฺธา
นะ หิ ปัพพะชิตโต ประรูปะมาตี
สะมะโณ โหติ ประรัง วิหะระยันโต

สัพพะปาปัสสะ ะกะระณัง กุสะลัสสุปะสัมปะทา
สะจิตตะปะริโยทะปะนัง เอตัง พุทฺธานะ สาสะนัง
อะนุปะวาโท อะนุปะมาโต ปาฏิโมกเข จะ สังวะโร
มัตตัญญูตา จะ ภัตตัสสัมมัง ปันตัญจะ สะยะนาสะนัง
อะธิจิตเต จะ อาโยโค เอตัง พุทฺธานะ สาสะนันตีฯ
